శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రము

ఇరువది మూడవ అధ్యాయము

యోగము - ఉల్లిపాయ

నిజముగా నీ జీవుడు త్రిగుణములకు అనగా సత్వరజస్తయోగుణముల కతీతుడు. కాని మాయచే గప్పబడి, వాని నైజమగు సచ్చిదానందమును మరచుచు తాను శారీరమే యనుకొనుచు, అట్టి భావనతో తానే చేయువాడు, అనుభవి ంచుచువాడు అని యనుకొనుచు, లెక్క లేని బాధలలో చిక్కుకొనుచు విముక్తిని గాంచలేకున్నాడు.

విమోచనమునకు మార్గమొక్కటే కలదు. అది గురుని పాదములయందు ప్రేమమయమగు భక్తి, గొప్ప నటుడగు సాయి తన భక్తులను వినోదింపజేసి వారిని తన నైజములోనికి మార్చెను.

ఇంతకు పూర్వము చెప్పిన కారణములచే మేము సాయిని భగవంతుని యవతారముగా నెంచుచున్నాము. కాని వారెల్లప్పుడు తాము భగవంతుని సేవకుడనని చెప్పెడివారు. వారు అవతార పురుషులయినప్పటికీ ఇతరులు సంతృప్తికరముగా నెట్లు ప్రవర్తింపవలెనో చూపు చుండెడివారు.

ఆయా వర్ణాశ్రమములకు విధింపబడిన కర్మలనెట్లు నెరవేర్చవలెనో తెలిపెడివారు. ఇతరుల సంతృప్తి కరముగా నెట్లు ప్రవర్తింపవలెనో చూపుచుండెడివారు.

ఇతరులతో దేనిలోనయిన పోటీ పడెడివారుకారు. తనకేమైన చేయుమని యితరులను కోరెడివారు కారు. సమస్త చె తనాచేతనములందు, భగవంతుని జూడగలిగిన బాబాకు వినయశీలమే ఉచితమని, ఎవరిని నిరాదరించుటగాని, అవమానించుట గాని వారెరుగరు.

సమస్త జీవులలోవారు నారాయణుని గాంచుచుండెడివారు. 'నేను భగవంతుడను' అని వారెన్నడూ అనలేదు. భగవంతుని విధేయసేవకుడని చెప్పేవారు. భగవంతుని ఎల్లప్పుడు తలచువారు. ఎల్లప్పుడు 'అల్లా మాలిక్' అనగా భగవంతుడే సర్వాధికారియని యనుచుండెడివారు.

మేమితర యోగుల నెరుగను. వారెట్లు ప్రవర్తింతురో, ఏమిచేసెదరో, ఎట్లు తినెదరో తెలియదు. భగవత్కటాక్షముచె వారవతరించి యజ్ఞానులకు, జీవులకు విమోచనము కలుగజేసెదరని మాత్ర మెరుగుదుము. మన పుణ్యమేమైన యున్నచో యోగుల కథలను లీలలను వినుటకు కుతూహలము కలుగును. లేనిచోనట్లు జరుగదు. ఇక నీ యధ్యాయములోని ముఖ్య కథలను చూచెదము.

యోగము ఉల్లిపాయ

ఒకనాడు యోగాభ్యాసము చేయు విద్యార్థి ఒకడు నానాసాహెబు చాందోర్కరుతో శిరిడీ వచ్చెను. అతడు యోగ శాస్త్రమునకు సంబంధించిన గ్రంథములన్నియు చదివెను. తుదకు పతంజలి యోగసూత్రములు కూడా చదివెను. కాని యనుభవమేమియు లేకుండెను. అతడు మనస్సును

కేంద్రీకరించి సమాధి స్థితిలో కొంచెము సేపయిన నుండలేకుండెను. సాయిబాబా తన యెడ ప్రసన్నుడైనచో చాల ఎపు సమాధిలో నుండుట నేర్చెదరని అతడనుకొనెను.

ఈ లక్ష్యముతో నాతడు శిరిడీ వచ్చెను. అతడు మసీదుకు పోయి చూచుసరికి బాబా ఉల్లిపాయతో రొట్టె తినుచుండిరి. దీనినిచూడగానే అతనికి మనస్సున ఒక యాలోచన తట్టెను - రుచిలేని రొట్టెను పచ్చి యుల్లిపాయతో తినువాడు నా కష్టముల నెట్లు తీర్చగలడు? నన్నెట్లు ఉద్ధరింపగలడు?

సాయిబాబా యతని మనస్సున నున్న దానిని కనిపెట్టి నానాసాహెబ్ నిట్లనియెను."నానా! యెవరికైతే ఉల్లిని జీర్ణించుకొను శక్తి కలదో వారే దానిని తినవలెను."

ఇది విని, యోగి యాశ్చర్యపడెను. వెంటనే బాబా పాదములపయి బడి సర్వస్య శరణాగతి చేసెను. స్వచ్ఛమైన మనస్సుతో తమ కష్టముల దెలిపి ప్రత్యుత్తరముల బడసెను. ఇట్లు సంతృప్తి జెంది యానందించినవాడై బాబా ఊదీ ప్రసాదముతో ఆశీర్వచనములతో శిరిడీ విడిచెను.

పాము కాటు నుండి శ్యామాను కాపాడుట

ఈ కథను ప్రారంభించక పూర్వము హేమాండ్ పంత్, జీవుని పంజరములో నున్న రామ చిలుకతో సరిపోల్చవచ్చుచున్నది. రెండును బంధింపబడియె యున్నవి; ఒకటి శరీరములోను, రెండవది పంజరమందును. రెండును తమ ప్రస్తుత స్థితియే బాగున్నదని యనుకొనుచున్నవి.

సహాయకుడు వచ్చి, వానిని బంధముల నుండి తప్పించగనే వానికి నిజము తెలియును, భగవత్కటాక్షముచే గురువు వచ్చి వారి కండ్లను తెరిపించి బంధ విముక్తుల జేసినప్పుడు వారి దృష్టియన్నిటికంటే గొప్ప స్థితివైపు బోవును. అప్పుడే గతించిన జీవితముకంటె రానురాను గొప్పదియని గ్రహింతురు.

గత అధ్యాయములో మిరికర్ కు రానున్న యపాయము గనిపెట్టి దానినుండి యతనిని తప్పించిన కథ వింటిరి. అంతకంటే ఘనమగు కథను ఇచ్చట వినెదరు.

ఒక నాడు శ్యామాను విషసర్పము కరచెను. అతని చిటికెన వ్రేలును పాము కరచుటచే శరీరములోనికి విషము వ్యాపింప మొదలిడెను. బాధ ఎక్కువగా నుండెను. శ్యామా తాను మరణించెదనుకొనెను. స్నేహితులటని విఠోబా గుడికి తీసికొనిపోవ నిశ్చయించిరి. పాము కాట్లు అచ్చట బాగగుచుండెను. కాని శ్యామా తన విఠోబా యగు బాబా వద్దకు పరుగిడెను.

బాబా యతనిని చూడగానే ఈసడించుకొని వానిని తిట్టనారంభించెను. కోపోద్రోపితుడయి బాబా యిట్లనెను. "ఓరి పిరికి పురోహితుడా! ఎక్కవద్దు, నీవెక్కినచో నేమగునో చూడు" మని బెదిరించి తరువాత ఇట్లు గర్జించెను.

"పో, వెడలిపోమ్ము. దిగువకు పొమ్ము" బాబా ఇట్లు కోపోద్రోపితుడగుట జూచి శ్యామా మిక్కిలి విస్మయమందెను.

నిరాశ చెందెను. అతడు మసీదు తన ఇల్లుగా బాబా తన యాశ్రయముగా భావించుచుండెను.

ఇట్లు తరిమివేసినచో తానెక్కడకు పోగలడు? అతడు ప్రాణమందాశ వదలుకొని యూరకుండెను. కొంతసేపటికి బాబా మామూలు స్థితికి వచ్చెను. శ్యామా దగ్గరకు పోయి కూర్చుండెను .

అప్పుడు బాబా యిట్లనెను " భయపడవద్దు. ఏ మాత్రము చింతించకు. ఈ దయార్ద్ర ఫకీరు నిన్ను రక్షించును. ఇంటికి పోయి ఊరక కూర్చుండుము. బయటికి పోవద్దు. నాయందు విశ్వాసముంచుము. నిర్భయుడవు కమ్ము. ఆతురపడవద్దు."

ఇట్లని శ్యామాను ఇంటికి పంపించెను. వెంటనే బాబా తాత్యా పాటీలును, కాకా సాహెబు దీక్షిత్‌ను, అతని

వద్దకు పంపి తన కిష్టమును వచ్చినవి తినవచ్చుననియు, గృహములోనే తిరుగవచ్చుననియు, కాని పండుకొనగూడదనియు, ఈ సలహా ప్రకారము నడుచుకొమ్మనెను.

కొద్ది గంటలలో శ్యామా బాగుపడెను. ఈ పట్టు జ్ఞప్తి యందుంచుకొనవలసిన దేమన బాబా పలికిన 5 అక్షరముల మంత్రము (పో.వెడలిపొమ్ము, క్రిందకు దిగు) శ్యామా నుద్దేశించినది కాక సర్పమును ఆజ్ఞాపించిన మాటలు.

దాని విషము పైకి ఎక్కరాదనియు, అది శరీరమంతయు వ్యాపించరాదనియు ఆజ్ఞాపించిరి. మంత్రములలో నారి తెరిన తక్కిన వారివలె, వారే మంత్రము ఉపయోగింపనవసరము లేకుండెను. మంత్రబియ్యము గాని, తీర్థముగాని ఉపయోగించనవసరము లేకుండెను. శ్యామా జీవితమును రక్షించుటలో వారి పలుకులే మిక్కిలి బలమైనవి.

ఎవరైనా ఈ కథగాని యింక నితర కథలుగాని, విన్నచో బాబా పాదములయందు స్థిరమైన నమ్మకము కలుగును. మాయయను మహాసముద్రమును దాటుటకు బాబా పాదములను హృదయములో ధ్యానించవలెను.

కలరారోగము

ఒకప్పుడు శిరిడీలో కలరా భయంకరముగా చెలరేగుచుండెను. గ్రామవాసులు మిక్కిలి భయపడిరి. వారితరులతో రాకపోకలు మానిరి. గ్రామములో పంచాయితీ వారు సభచేసి రెండత్యవసరమైన నియమములు చేసి కలరా నిర్మూలించ ప్రయత్నించిరి.

అవి ఏవన 1. కట్టెల బండ్లను గ్రామములోనికి రానీయకూడదు. 2. మేకను గ్రామములో కోయరాదు. ఎవరయినా వినిని ధిక్కరించినచో వారికి జరిమానా వేయవలెనని తీర్మానించిరి. బాబా కిదంతయు వట్టి చాదస్తమని తెలియును.

కాబట్టి బాబా యా చట్టములను లక్ష్యపెట్టలేదు. ఆ సమయములో కట్టెల బండి యొకటి ఊరిలోనికి ప్రవేశించుచుండెను. ఊరిలో కట్టెలకు కరువు వున్నదని అందరికి తెలియును. అయినప్పటికీ కట్టెల బండిని తరిమివేయుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి.

బాబా యా సంగతి తెలిసికొనెను. అచ్చటికి వచ్చి కట్టెల బండిని మసీదుకు తీసుకొనిపొమ్మని యుత్తరమునిచ్చెను. బాబా చర్యకు వ్యతిరేకముగా చెప్పుటకెవ్వరు సాహసించలేదు. ధుని కొరకు కట్టెలు కావలసియుండెను. కనుక బాబా కట్టెలు కొనెను.

నిత్యాగ్ని హోత్రివలె బాబా తన జీవితమంతయు ధునిని వెలిగించియే యుచెను. అందులకయి వారికి కట్టెలవసరము గనుక నిల్వ చేయువారు. బాబా గృహమనగా మసీదు, ఎప్పుడు తెరచియుండెడిది. ఎవరయిన పోవచ్చును. దానికి చెవి గానిలేదు.

కొందరు తమ యుపయోగము కొరకు కర్రలు తీసికొని పోవువారు. అందులకు బాబా యెప్పుడును గొణుగు కొనలె దు. ఈ ప్రపంచమంతయు దేవుడే ఆవరించి యుండుటచే వారికి ఎవరి యందు శతృత్వముండెడిది కాదు.

వారు పరి పూర్ణ విరాగులైనప్పటికి సాధారణ గృహస్తులకు ఆదర్శముగా నుండుటకై యిటలు చేయుచుండెడివారు.

గురుభక్తిని పరీక్షించుట

రెండవ నిబంధనమును బాబా యెట్లు ధిక్కరించెనో చూతము. నిబందనలు అమలులో నున్నపుడెవరో యొక మేకను మసీదుకు తెచ్చిరి. ఆ ముసలి మేక దుర్బలముగా చావుకు సిద్దముగా నుండెను.

ఆ సమయమున మాలేగాం ఫకీరు పీర్ మహమ్మద్ ఉరఫ్ బడే బాబా యచటనే యుండెను.

సాయిబాబా దానిని యొక కత్తి వ్రేటుతో నరికి, బలి వేయుమని బడే బాబా కు చెప్పెను. ఈ బడే బాబా యందు సాయిబాబాకు ఎక్కువ గౌరవము.

ఆయన ఎల్లప్పుడు సాయిబాబా కుడివైపు కూర్చునిడివారు. చిలుము బడె బాబా పీల్చిన పిదప, సాయిబాబా పీల్చి యితరులకిచ్చెడివారు. మధ్యాహ్న భోజన సమయమందు సాయి బడె బాబా ను పిలిచి యెడమ ప్రక్కన కూర్చుండబెట్టుకొనిన పిమ్మట భోజనమును ప్రారంభించువారు.

దక్షిణ రూపముగా వసూలయిన పైకము నుంచి ఆయనకు దినమొక్కిటికి 50 రూపాయలు సాయిబాబా యిచ్చుచుండెను.

బడే బాబా పోవునప్పుడు 100 అడుగుల వరకు సాయిబాబా వెంబడించువారు. అట్టిది బాబా కు వారికి గల సంబంధము. సాయిబాబా వారిని మేకను నరుకుమనగ అనవసరముగా దానిని చంపనేలయని బడే బాబా నిరాకరించెను.

అప్పుడు సాయిబాబా శ్యామాను ఆ పని చేయమనెను. అతడు రాధకృష్ణమాయి వద్దకు పోయి కత్తిని దెచ్చి బాబా ముందు బెట్టెను. ఎందులకు కత్తిని దెప్పించిరో తెలిసి కొనిన పిమ్మట రాధకృష్ణమాయి దానిని తిరిగి తెప్పించుకొ నెను.

ఇంకొక కత్తి తెచ్చుటకు శ్యామా పోయెను. కాని వాడలో నుండి త్వరగా రాలేదు. తరువాత కాకాసాహెబు దీక్షిత్ పంత్ వచ్చెను. వారు మేలిమి బంగారమే కాని, దానిని పరీక్షించవలెను. ఒక కత్తి దెచ్చి నరుకుమని ఆజ్ఞాపించెను.

అతను సాఠేవాడకు బోయి కత్తిని దెచ్చెను. బాబా యుత్తరువు కాగానే దానిని నరకుటకు సిద్ధముగా నుండెను. అతడు స్వచ్ఛమైన బ్రాహ్మణ కుటుంబములో పుట్టి చంపుట యనునవి ఎరుగకుండిరి. హింసించు పనులను చెయుట యందిష్టము లేని వాడయినప్పటికీ, మేక నరకుటకు సంసిద్ధుడయ్యెను.

బడే బాబా యను మహమ్మదీయుడే యిష్టపడనప్పుడు ఈ బ్రాహ్మణుడేల సిద్ధ పడుచుండెనని యందరాశ్చర్య పడుచుండిరి. అతడు తన దోవతిని ఎత్తి కట్టుకొనెను. కత్తిని పయి కెత్తి బాబా యజ్ఞకై యెదురు చూచుచుండెను.

బాబా "ఏమి యాలోచించుచుంటివి? నరుకుము" అనెను.

అతని చేతిలో నున్న కత్తి మేకపై పడుటకు సిద్ధముగా నుండగా బాబా ఆగుమనెను." ఎంతటి కఠినాత్ముడవు. బ్రాహ్మణుడవయి మేకను చంపేదవా?" యనెను.

బాబా యాజ్ఞానుసారము దీక్షిత్ కత్తిని క్రిందికి బెట్టి బాబా తో నిట్లనెను. " నీ యమృతము వంటి పలుకే మాకు చట్టము. మాకింకొక చట్టమేమియ తెలియదు. నిన్నే ఎల్లప్పుడు జ్ఞప్తి యందుంచుకొనెదము. మీ రూపమును ధ్యానించుచు రాత్రింబవళ్ళు నీ యాజ్ఞలు పాటింతుము. అది ఉచితమా? కాదా? యని వాదించము, తర్కించము. గురువు ఆజ్ఞ అక్షరాల పాటించుటయే మా విధి, మా ధర్మము."

బాబా యే మేకను చంపి బలివేసెదనని చెప్పిరి. మేకను తకియాయను చోట చంపుటకు నిశ్చయించిరి. ఇది ఫకీరులు కూర్చొను స్థలము. అచ్చటకు దానిని తీసికొని పోవునప్పుడు మార్గమధ్యము అది ప్రాణములు విడిచెను.

శిష్యులెన్ని రకములో చెప్పుచు ఈ అధ్యాయము హేమాండ్ పంత్ ముగించుచున్నారు. శిష్యులు మూడు రకము - *1.* ఉత్తములు *2* మధ్యములు *3.* సాధారణులు.

గురువులకేమి కావలలెనో గుర్తించి వెంటనే వారాజ్ఞాపించక పూర్వమే దానిని నెరవేర్చువారు ఉత్తమ శిష్యులు. గురుని యాజ్ఞానుసారము ఆలసించక అక్షరాల నెరవేర్చువారు మధ్యములు. మూడవ రకమువారు అడుగడుగునకు తప్పులు చేయుచు గురుని ఆజ్ఞను వాయిదా వేసెదరు.

శిష్యులకు దృఢమైన నమ్మకముండవలెను. తోడుగా బుద్ధి కుశలత యొరిమియున్నచో అట్టివారికి ఆధ్యాత్మిక పరమావధి దూరముకాదు. ఉచ్వాస నిశ్వాసములను బంధించుటగాని, హఠయోగముగాని యితర కఠినమైన సాధనములన్నియు ననవసరము.

పైన చెప్పిన గుణముల నలవరచుకున్నచో, వారు ఉత్తరోత్తరోపదేశముల కర్హులగుదురు. అప్పుడు గురువు తటస్థించి జీవిత పరమావధిని పొందుటకై ఆధ్యాత్మిక మార్గమును నడిపింతురు. వచ్చే అధ్యాయములో బాబాగారి హాస్యము,

చమత్కారముల గూర్చి చెప్పుకొందము.

ఓం నమో శ్రీ సాయి నాధాయ

శాంతి: శాంతి: శాంతి:

ఇరువది మూడవ అధ్యాయము సంపూర్ణము.

శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రము

ఇరువది నాలుగవ అధ్యాయము

బాబా హాస్యము, చమత్కారము, శనగ లీల

ఈ అధ్యాయములో గాని వచ్చే అధ్యాయములో గాని ఫలానాది చెప్పెదమనుట ఒక విధముగా అహంకారమే. మన సద్గురుని పాదములకు అహంకారమును సమర్పించినగాని, మన ప్రయత్నమందు జయమును పొందుము. మన మహంకార రహితుల మయినచో, మన జయము నిశ్చయము.

సాయిబాబా పూజించుటచే ఇహ పర సౌఖ్యములు రెంటిని పొందవచ్చును. మనమూల ప్రకృతి యందు పాతుకొని, శాంతి సౌఖ్యములను పొందెదము. కాబట్టి ఎవరయితే క్షేమమును కోరెదరో వారు గౌరవాదరములతో సాయిబాబా లీలలను వినవలెను. మననము చేయవలెను.

దీనిని నెరవేర్చినచో వారు సులభముగా జీవిత పరమావధిని పొందెదరు. తుదకు మోక్షనందమును పొందెదరు.

సాధారణముగా నందరు హాస్యము, చమత్కార భాషణమున నిష్టపడెదరు గాని, తాము హాస్యాస్పదులగుట కిష్టపడరు. కాని బాబా చమత్కార మార్గము వేరు. అది అభినయనముతో కూడి నప్పుడు చాల సంతోష దాయకముగ నీతిదాయకముగా నుండేడిది. కావున ప్రజలు తాము వెక్కిరింతపాలైనప్పటికి అంతగా బాధపడేవారు కారు. హేమాండ్ పంత్ తన విషయమునే యీ క్రింద తెలుపుచున్నాడు.

శనగల కథ

శిరిడీలో ఆదివారము నాడు సంత జరిగెడిది. చుట్టు ప్రక్కల పల్లెల నుండి ప్రజలు వచ్చి వీధులలో దుకాణములు వేసికొని వారి సరుకులు అమ్ముచుండెడివారు. ప్రతి రోజు మధ్యాహ్నము 12 గంటలకు మసీదు నిండుచుండెను. ముఖ్యముగా ఆదివారమునాడు క్రిక్కిరిసి పోవుచుండెను.

ఒక ఆదివారమునాడు హేమాండ్ పంత్ సాయిబాబా ముందు కూర్చుని బాబా పాదములొత్తుచు మనస్సునందు జపము చేయుచుండెను. బాబా యెడమవైపు శ్యామా, కుడివైపు వామనరావు ఉండిరి. శ్రీ మాన్ బుట్టీ, కాకాసాహెబు దీక్షిత్ పంత్ మొదలగువారు కూడ నుండిరి.

శ్యామా నవ్వుచు అణ్ణా సాహేబు తో " నీ కోటుకు శనగగింజలంటినట్లున్నవి చూడుము " అనెను. అట్లనుచు హేమాండ్ పంత్ చొక్కా చేతులను తట్టగా శనగ గింజలు నేల రాలెను. హేమాండ్ పంత్ తన చొక్కా ఎడమ చేతి ముందు భాగమును సాచెను. అందరికీ ఆశ్చర్యము కలుగునట్లు కొన్ని శనగ గింజలు క్రిందికి దొర్లుట ప్రారంభించెను. అక్కడున్నవారు వానిని ఏరుకొనిరి.

ఈ సంఘటన హాస్యమునకు తావిచ్చెను. అక్కడున్న వారందరు ఆశ్చర్యపడిరి. ఎవరికి తోచినట్లు వారు శనగలు చొ

క్కాలో నెట్లు దూరి యిచట నిలువగలిగినచో హేమాండ్ పంత్ కూడా గ్రహించలేకుండెను.

ఎవ్వరికీ సరియైన సమాధానం తోచక జవాబు నివ్వన్నప్పుడు అందరును ఈ యద్భుతమున

కాశ్చర్యపడుచుండగా బాబా ఇట్లనెను. " వీనికి (అణ్ణా సాహెబు కు) తానొక్కడే తిను దుర్గుణ మొకటి కలదు. ఈనాడు సంతరోజు శనగలు తినుచు ఇక్కడకు వచ్చినాడు. వాని నైజము నాకు తెలియును. ఈ శనగలే దానికి నిదర్శనము. ఈ విషయములో నేమి యాశ్చర్యమున్నది?"

హేమాండ్ పంత్ : బాబా, నేనెప్పుడు ఒంటరిగా తిని యెరుగను అయితే యీ దుర్గుణమును నా పై నేల మోపెదవు? ఈ నాటికి ఎన్నడును శిరిడీ లోని సంత నేను చూచి యుండలేదు. ఈ దినము కూడా నేనే సంతకు పోలేదు. అట్లయినచో నేను శనగలనెట్లు కొనియుంటిని? నేను కొననప్పుడు నేనెట్లు తినియుందును? నా దగ్గరనున్న వారికి పెట్టకుండా నేనెప్పుడేమియు తిని యెరుగను

బాబా : అవును అది నిజమే. దగ్గరున్న వారికిచ్చెదవు. ఎవరును దగ్గర లేనప్పుడు నీవుగాని, నేను గాని యేమి చెయగలము? కాని నీవు తినుటకు ముందు నన్ను స్మరింతువా? నేనెల్లప్పుడు నీ చెంత లేనా? నీవేదైన తినుటకు ముందు నా కర్పించుచున్నావా?

నీతి

ఈ సంఘటనమున బాబా యేమి చెప్పిరో జాగ్రత్తగా గమనించెదము. పంచేంద్రియములకంటే ముందే, మనస్సు, బుద్ధి విషయానంద మనుభవించును. కనుక మొదలే భగవంతుని స్మరించవలెను. ఇట్లు చేసినచో, నిది కూడ ఒక విధముగా భగవంతుని కర్పితమగునని స్మరించవలెను. విషయములను విడిచి పంచేంద్రియములుండలేవు.

కనుక ఆ విషయములను మొదట గురుని కర్పించినచో వానియందభిమానము సహజముగా అదృశ్యమైపోవును. ఇవి వ్యధముగా కామము, క్రోధము, లోభము మొదలగు వాని గూర్చిన వృత్తులన్నిటిని (ఆలోచనలను) మొట్ట మొదట గురుని కర్పించవలెను.ఈ అభ్యాసము నాచరించినచో దేవుడు వృత్తులన్నియు నిర్మూలన మగుటకు సహాయపడెను.

విషయముల ననుభవించు ముందు మన చెంతనే యున్నట్లు భావించినచో, నా వస్తువు ననుభవింపవచ్చునా? లేదా? యను ప్రశ్నలేర్పడును. ఏది యనుభవించుటకు తగదో దానిని విడిచిపెట్టెదము.

ఈ విధముగా మన దుర్గుణములన్నియు నిష్క్రమించును. మన శీలము చక్కబడును. గురువునందు ప్రేమ వృద్ధి పొందును. శుద్ధ జ్ఞానము మొలకెత్తును. ఈ జ్ఞానము వృద్ధి పొందినప్పుడు దేహబుద్ధి నశించి, బుద్ధి చైతన్యఘనమున లీనమగును. అప్పుడే మనకానందము, సంతృప్తి కలుగును.

గురువునకు, దేవునకు ఎవరు భేదము నెంచెదరో వారు దైవము నెచ్చట జూడలేరు. భేదములన్నింటిని ప్రక్కకు త్రోసి, గురువును, దేవుని ఒక్కటిగా భావించవలేను. ఈ ప్రకారముగా గురుని సేవించినచో భగవంతుడు నిశ్చయముగా

ప్రీతి చెందును.

మన మనస్సులను స్వచ్ఛముచేసి, ఆత్మ సాక్షాత్కారము ప్రసాదించును. క్లుప్తముగా చెప్పునదేమన మనము గురుని స్మరించనిదే యే వస్తువును పంచేద్రియములతో ననుభవించరాదు. మనస్సును ఈ విధముగా శిక్షించినచొ మనమెల్లప్పుడు బాబాను జ్ఞప్తి యందుంచుకొనెదము. మనకు బాబా ధ్యానమెన్నో రెట్లు వృద్ధి పొందును.

బాబా సగుణ స్వరూపము మన కండ్ల యెదుట నిలుచును. అప్పుడు భక్తి , వైరాగ్యము, మోక్షము మన వశమగును. మన మనస్సునందు బాబాను ఎప్పుడైతే నిలుపగలమో, అప్పుడు మనము ఆకలిని,

పిపాసను, సంసారమును మరచెదము. ప్రపంచ సుఖములందు గల యభిలాష నశించి మనస్సులు శాంతిని, ఆనందమును పొందును.

సుదాముని కథ

పై కథ చెప్పుచున్నప్పుడే హేమాండ్ పంత్ కు సుదాముని కథ జ్ఞప్తికి వచ్చెను. అందులో కూడ ఇదే నీతి యున్నది. కనుక దానినిక్కడ చెప్పుచున్నాము.

శ్రీ కృష్ణుడు, అతని యన్న బలరాముడు, మరియొక సహపాఠి సుదాముడను వాడును గురువగు సాందీపని యాశ్రమములో నివసించుచుండిరి. శ్రీ కృష్ణ బలరాములను అడవికి పోయి కట్టెలు తీసికొని రమ్మని పంపెను. సాందీపని భార్య సుదాముని కూడ అదే పని మీద ముగ్గురికొరకు శనగలిచ్చి పంపెను.

కృష్ణుడు సుదాముని యడవిలో గలసి యిట్లనెను."నాకు నీళ్ళు కావలెను, నాకు దాహము వేయుచున్నది." అంత సుదాముడు, " ఉత్త కడుపుతో నీరు త్రాగకూడదు, కనుక కొంత తడవాగుట మంచి" దనెను. కాని తన వద్ద శనగలున్నవని , కొంచెము తినుమని యనలేదు.

శ్రీ కృష్ణుడు అలసి యుండుటచే సుదాముని తొడపయి తలయుంచి గుఱ్ఱు పెట్టుచు నిద్రపోయెను. ఇది కనిపెట్టి సుదాముడు తన జేబులోని శనగలు తీసి తినుట కారంభించెను.

హఠాత్తుగా శ్రీ కృష్ణుడు ఇట్లనియే. "దాదా యేమి తినుచుంటివి? ఎక్కడ నుంచి యీ శబ్దము వచ్చుచున్నది?".

సుదాముడిట్లనెను. "తినుటకేమున్నది? నేను చలితో వణుకుచున్నాను. నా పండ్లు కటకటమనుచున్నవి, విష్ణ సహస్రనామమను కూడా సరిగా ఉచ్చరించలేకున్నాను."

ఇది విని సర్వజ్ఞుడగు శ్రీ కృష్ణుడు ఇట్లనెను " నేనొక స్వప్నమును గంటిని. అందులో ఒకడింకొకరి వస్తువులను దినుచుండెను. ఏమి తినుచుంటివని యడుగగా ఏమున్నది తినుటకుమన్నా? యనెను అనగా తినుటకేమి యు లెదని భావము. రెండవవాడు 'తథాస్తు ' అనెను. దాదా! యిది యొక స్వప్నము. నాకివ్వకుండ నీవేమి తినుచుంటివని యడిగితి".

శ్రీ కృష్ణుడు సర్వజ్ఞుడనిగాని, అతని లీలలుగాని తెలిసియున్నచో సుదాముడట్లు చేసియుండడు. కాబట్టి అతడు చెసిన దానిని తాను యనుభవింపవలసి వచ్చెను. శ్రీ కృష్ణుని ప్రియ స్నేహితుడయినప్పటికి అతని ఉత్తరకాల మంతయు గర్బదారిద్ర్యముచే బాధపడవలసి వచ్చెను.

కొన్నాళ్ళకు భార్య కష్టము చేసి సంపాదించిన పిడికెడు అటుకులు సమర్పించగనే శ్రీ కృష్ణుడు సంతసించి ఒక బంగారు పట్టణమున నుభవించుటకిచ్చెను. ఎవరికయితే దగ్గరున్న వారి కియ్యకుండ తిను అలవాటుండునో వారు దీనిని జ్ఞప్తి యందుంచుకొనవలెను.

శ్రుతి కూడ దీనినే నొక్కి చెప్పుచున్నది. మొదట భగవంతునికి అర్పించి ఆ భుక్తశేషమునే మనము అనుభవించలెను. బాబా కూడా దీనినే హాస్యరూపముగా యుక్తితో బోధించెను.

అన్నా చించణీకరు, మావిశీబాయి

హేమాండ్ పంత్ ఇచ్చట నింకొక హాస్య సంఘటనను అందులో బాబా చెప్పిన మధ్యవర్తిత్వమును వర్ణించెను. దామోదర్ ఘనశ్యామ్ బాబా చేసిన మధ్య వర్తిత్వమును వర్ణించెను.

దామోదర్ ఘన శ్యామ్ బాబరే వురఫ్ అన్నా చించణీకర్ యను భక్తుడొకడు గలడు. అతడు సరళుడు,

మోటువాడు కాడు. ఉన్నదున్నట్లు చెప్పే వాడు. ఎప్పటిదప్పుడే తేల్చువాడు. బయటికా కఠినునివలె, హృదము చెయువాని వలే గాన్పించినను, వాడు మంచి హృదయము గలవాడు. నక్కజిత్తుల వాడు కాదు. అందుచే బాబా వానిని ప్రేమించుచుండెను.

అందరు సేవ చేయునట్టె, అతడు కూడా మధ్యాహ్నము బాబా యెడమ చేతిని (కఠడా పైన వేసి యుండు దానిని) తోముచుండెను. కుడివైపున ఒక ముసలి వితంతువు వేణుబాయి కౌజల్గి యనునామె యుండెను. ఆమెన బాబా 'అమ్మా' యని పిలిచుచుండెను. ఇతరులు మావిశీబాయి యని పిలిచెడివాడు. ఆమె కూడా బాబాను సేవించుచుండెను. ఈమెది స్వచ్ఛమైన హృదయము.

ఆమె బాబా నడుమును, మొలను, వీపును తన రెండు చేతుల వ్రేళ్ళు అల్ల, దానితో నొక్కుచుండెను. ఆమె దీనిని అతి తీవ్రముగా చేయుచుండెను. బాబా వీపు కడుపు కలిసి పోవునట్లు గాన్పించుచుండెను. ఇంకొక పక్క అణ్ణా తొముచుండెను. మావిశీబాయి ముఖము క్రిందకు మీద కగుచుండెను.

ఒకసారి యామె ముఖము అణ్ణా ముఖమునకు చాలా దగ్గరగా బోయెను. హాస్యమాడు నైజము గలదగుటచే నామె యిట్లనెను. "అహా! అణ్ణా చెడ్డవాడు, నన్ను ముద్దు పెట్టుకొనుటకు సిగ్గులేదా?"అనెను.

అణ్ణాకు కోపము వచ్చెను. చొక్కా చేతులు పైకెత్తి అతడిట్లనెను. " నేను ముసలివాడను దుర్మార్గుడనునుచున్నావా. నేను వెర్రి వాడనా?"

కలహమును జూచి నవ్వుచుండిరి. బాబా యిద్దరిని సమానముగా ప్రేమించువారు. కనుక ఇద్దరిని ఓదార్చవలెనని తలచి ఈ క్రింది విధముగా నేర్పుతో సమాధానపర్చెను. బాబా ప్రేమతో " ఓ అణ్ణా! ఎందుకనవసరముగా గోల చెయుచున్నావు? తల్లిని ముద్దు పెట్టుకొనినచో దానిలో అనౌచిత్యమేమి?" అనెను.

బాబా మాటలు విని యిద్దరు సంతుష్టి చెందిరి. అందరు నవ్విరి. బాబా చమత్కారమునకు హృదయానంద పూరితులైరి.

బాబా నైజము, భక్త పరాయణత్వము

బాబా తన భక్తులను వారివారి యిష్టానుసారము సేవ చేయుటకు అనుమతించుచుండెను. దీనిలో నితరుల జోక్యము కలుగజేసికొనుట బాబా కిష్టము లేదు. ఒక ఉదాహరణము నిచ్చెదము. ఈ మీవిశీబాయియే యింకొకప్పుడు బాబా పొత్తి కడుపును తోముచుండెను.

ఆమె ప్రయోగించు బలమును జూచి, యితర భక్తులు ఆతుర పడిరి. వారిట్లనిరి. " అమ్మా! కొంచెము మెల్లగా తొముము. బాబా కడుపులోని ప్రేవులు, నరములు తెగగలవు."

ఇట్లనగనే, బాబా వెంటనే లేచి కోపముతో సటకాను నేలపై గొట్టెను. వారి కండ్లు నిప్పుకణముల వలె ఎర్రనాయెను. బాబా ను జూచుటకెవ్వరికి ధైర్యము లేకుండెను. బాబా సటకాను చివరను రెండు చేతులతో పట్టుకుని పొత్తికడుపులో గ్రుచ్చుకొనెను.

ఇంకొక చివరను స్తంభమును తాటించెను. సటకాయంతయు పొత్తికడుపులో దూరునట్లు కానవచ్చుచుండెను. కొద్ది సేపటిలో పొత్తి కడుపు ప్రేలుననుకొనిరి. బాబా క్రమముగా స్తంభము వైపు పోవుచుండెను. అందరు భయపడిరి.

ఆశ్చర్యముతోను, భయముతోను మాట్లాడలేక మూగవాడ్ర వలె నిలిచిరి. బాబా తన భక్తురాలి కొరకు ఈ కష్టము ననుభవించిరి. తక్కిన భక్తులామెను బాబా కు హాని లేకుండా తోముమనిరి. మంచి యుద్దేశముతో

వారు ఈ మాటలనిరి. దీనికి కూడా బాబా యొప్పుకొనలేదు.

వారి మంచి యుద్దేశమే బాబాను కష్టములో దించినందులకు వారాశ్చర్యపడిరి. ఏమియు చేయలేక కనిపెట్టుకొని చూచుచుండిరి. అదృష్టముచే బాబా కోపము తగ్గెను.

సటకాను విడిచి గద్దెపయి కూర్చుండిరి. అదృష్టముచే బాబా కోపము తగ్గెను. సటకాను విడిచి గద్దెపయి కూర్చుండిరి. అప్పటినుండి భక్తుల యిష్టానుసారము సేవ చేయునపుడు ఇతరులు జోక్యము కలుగజేసికొనరాదను నీతిని నేర్చుకొనిరి.

ఎవరి సేవ యెట్టిదో బాబాకే గుర్తు.

ఓం నమో శ్రీ సాయి నాధాయ

శాంతి: శాంతి: శాంతి:

ఇరువది నాలుగవ అధ్యాయము సంపూర్ణము.

శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రము

ఇరువది ఐదవ అధ్యాయము

భగవదావతారమున , పరబ్రహ్మ స్వరూపుడును, మహా యోగేశ్వరుడును, కరుణా సాగరుడును అగు శ్రీ సాయినాధునకు సాష్టాంగ నమస్కారము లొనర్చి ఈ అధ్యాయమును ప్రారంభించెదము. యోగి చూడామణియగు శ్రీ సాయినాధ మహారాజుకు జయముగుగాక! సమస్త శుభములకు నిలయము, మన ఆత్మారాముడు, భక్తులపాలిట ఆశ్రయదాత యగు సాయికి జయముగు గాక, జీవితాశయమును, పరమావధిని గాంచిన బాబాకు ప్రణామములు.

సాయిబాబా యెల్లప్పుడు కరుణాపూర్ణులు. మనకు కావలసినది వారియమూద మన:పూర్వకమైన భక్తి. భక్తునకు స్థిరమైన నమ్మకము. పూర్ణ భక్తియున్నప్పుడు వాని కోరికలన్నియు శ్రీఘ్రముగా నెరవేరును.

హేమాండ్ పంత్ మనస్సు నందు బాబా జీవితలీలలను వ్రాయు కోరిక జనించగనే, బాబా వెంటనే అతనిచె వ్రాయించెను.

సంగ్రహముగా సంగతులను వ్రాసికొనుమని యాజ్ఞ యిచ్చిన వెంటనే హేమాండ్ పంత్‌కు ప్రేరణ కలిగి గ్రంధ రచనకు కావలసిన బుద్ధి, శక్తి, ధైర్యము కలిగి దానిని ముగించెను. దానిని వ్రాయు యోగ్యత మొదట అతనికి లె కుండెను.

కాని బాబా దయాపూరితమగు ఆశీర్వచనములచే దానినతడు పూర్తి చేయగలిగెను. ఈ విధముగా సచ్చరిత్ర సిద్ధమైనది. అది యొక చంద్రకాంత మణి వంటిది. దాని నుండి సాయిలీలలను అమృతము స్రవించును. దానిని చదువరులు మనసారా త్రాగవచ్చును.

భక్తునకు సాయి యందు పూర్ణమైన హృదయ పూర్వకమగు భక్తి కలిగినప్పుడు దు:ఖముల నుండి అపాయములనుండి బాబా కాపాడి రక్షించుచుండెను. వాని యోగక్షేమముల నుండి బాబా చూచుచుండెను. అహమద్‌నగర్ నివాసి యగు (ప్రస్తుతము పూనా వాసి) దామోదర్ సావల్‌రాన్ రాసన్ కాసార్ వురఫ్ దాము అన్నా కధ పైన పేర్కొనిన వాఖ్యమునకు ఉదాహరణముగా దిగువ నివ్వబడినది.

దాము అన్నా

(దామోదర్ సావల్ రాసనె)

6 వ అధ్యాయములో శ్రీ రామనవమి యుత్సవ సందర్భమున ఇతని గూర్చి చెప్పితిమి. చదువరులు దానిని జ్ఞప్తియందుంచుకొనియే యుందురు. అతడు 1895వ సంవత్సరమున శ్రీ రామనవమి యుత్సవము ప్రారంభించినప్పుడు శిరిడీకి పోయెను. అప్పటినుండి ఇప్పటివరకు అలంకరించిన పతాక మొకటి కానుకగా నిచ్చుచున్నాడు. అదియునుగాక ఉత్సవమునకు వచ్చు బీదలకు అన్నదానము చేయుచున్నాడు.

అతని జట్టి వ్యాపారములు 1. వృత్తి

బొంబాయి స్నేహితుడొకడు దాము అన్నాకు, ప్రత్తితో జట్టీ వ్యాపారము చేసి భాగస్తుడగు సుమారు రెండు లక్షల రూపాయలు లాభము సంపాదించవలెనని వ్రాసెను. వ్యాపారము లాభకరమైనదనియు, నెంత మాత్రము ప్రమాదకరము కాదనియు, గనుక అవకాశము పోగొట్టుకొనవలదనియు అతను వ్రాసెను.

దాము అన్నా యా బేరమును చేయుటయా? మానుటయా? యను నాందోళన పడెను. జట్టీ వ్యాపారమును చేయుటకు వెంటనే నిశ్చయించుకొనలేకుండెను.

దాని గూర్చి బాగుగ ఆలోచించి, వెంటనే నిశ్చయించుకొనమనెను. ఆ మరుసటి దినము ఆ ఉత్తరము శ్యామాకు ముట్టెను. శ్యామా దానిని తీసికొని మసీదుకు బోయెను. బాబా ముందర బెట్టెను. బాబా యా కాగితమేమని యడిగెను. సమాచారమేమనెను?

శ్యామా అహమద్ నగరు నుండి దాము అన్నాయేదో కనుగొనుటకు వ్రాసినాడనెను. బాబా యిట్లనెను. "ఏమి వ్రాయుచున్నాడు? ఏమి యెత్తువేయుచున్నాడు? భగవంతుడిచ్చిన దానితో సంతుష్టి చెందక యాకాశమునకెగుర ప్రయత్నించుచున్నట్లున్నది. వాని యుత్తరము చదువుము".

బాబా చెప్పినదే ఆ యుత్తరములో గల సమాచారమని, శ్యామా "దేవా! నీవిక్కడనే ప్రశాంతముగా కూర్చొని, భక్తుల నాందోళనపాలు చేసెదవు. వారు వ్యాకులులగుటతో, వారి నిచటకీడ్చుకొని వచ్చెదవు. కొందరిని ప్రత్యక్షముగాను, కొందరిని లేఖల రూపముగాను తెచ్చెదవు. ఉత్తరములోని సంగతులు తెలిసి నన్నేల చదువుమని బలవంతపెట్టుచున్నావు?" అనెను.

బాబా యిట్లనియె: " ఓ శ్యామా! దయచేసి చదువుము. నా నోటికి వచ్చినది నేను మాట్లాడెదను. నన్ను విశ్వసించువారెవ్వరు?"

అప్పుడు శ్యామా ఉత్తరము చదివెను. బాబా జాగ్రత్తగా విని కనికరముతో నిట్లనియే.

" సేటుకు పిచ్చి యెత్తినది. అతని గృహమందే లోటు లేదని వ్రాయుము. తనకున్న సగము రొట్టెతో సంతుష్టి చెందుమని వ్రాయుము. లక్షలార్జించుటకు అయాసపడవద్దని చెప్పుము."

శ్యామా జవాబుకు పంపెను. దానికొరకాతురతో దాము అన్నా కనిపెట్టుకొని యుండెను. జాబు చదువుకొని అతను తన యాశనంతయు అడియాశయైనదనుకొనెను. కాని స్వయముగా వచ్చి మాట్లాడుటకు , ఉత్తరము వ్రాయుటకు భేదము కలదని శ్యామా వ్రాయుటచే తానే స్వయముగా శిరిడీ వెళ్ళి బాబా తో స్వయముగా మాట్లాడవలెనని యనుకొనెను.

అందుచే శిరిడీ వెళ్ళెను. బాబా కు నమస్కరించెను. బాబా పాదములు ఒత్తుచూ కూర్చుండెను. అతనికి బాబా బహిరంగముగా జట్టీ వ్యాపారములో కొంత లాభము బాబా కిచ్చినచో బాగుండునను కొనెను. బాబా ఇట్లు రహస్యముగా దాము అన్నా తన మనస్సున ననుకొనెను.

బాబా కు తెలియనిదేమియు లేదు. అరచేతనున్న యుసిరికాయ వలె భూత భవిష్యత్ వర్తమానములు కూడ బాబా తెలిసినవారు. బిడ్డకు తీపి వస్తువులు కావలయును. కాని తల్లి చేదుమాత్రలిచ్చును. తీపి వస్తువులు ఆరోగ్యమును జెరచును. చేదుమాత్రలారోగ్యమును వృద్ధి చేయును. తల్లి తన బిడ్డ యొక్క మేలును కాంక్షించి బుజ్జగించి చేదు మాత్రలే యిచ్చును.

బాబా దయ గల తల్లివంటివారు. తన భక్తుల భవిష్యత్ వర్తమానముల లాభము గూర్చి బాగుగా దెలిసినవారు. దాము అన్నా మనస్సును గనిపెట్టి బాబా యిట్లనెను " ప్రపంచ విషయములలో తగుల్కొనుటకు నాకిష్టము లేదు."

బాబా యొక్క యసమ్మతి గ్రహించి దాము అన్నా యా పనిని మానుకొనెను.

ధాన్యముల బేరము

పిమ్మట ధాన్యము, బియ్యము, గోధుమలు మొదలగువాని వ్యాపారము చేయతల పెట్టెను. ఈ యాలోచన కూడ బాబా గ్రహించి యిట్లనెను. " నీవు 4 సేర్ల చొప్పున కొని 7 సేర్ల చొప్పున అమ్మవలసి వచ్చును. కనుక నీ వ్యాపారము కూడ మానుకొను " మనెను.

కొన్నాళ్ళ వరకు ధాన్యము ధర హెచ్చుగానే యుండెను. కాని యొక మాసము రెండు మాసములు వర్షములు విశే షముగ కురిసెను. ధరలు హఠాత్తుగా పడిపోయెను. ధాన్యములు నిలువ చేసిన వారెల్ల నష్టపడిరి. ఈ దురదృష్టము నుండి దాము అన్నా కాపాడబడెను. ప్రత్తి జట్టీ వ్యాపారము కూడా కూలిపోయెను.

ఆ దళారి ఇంకొక వర్తకుని సహాయముతో వ్యాపారము చేసెను. మదుపు పెట్టినవారికి గొప్ప నష్టము వచ్చెను. బాబా తనను రెండుసారులు గొప్ప నష్టముల నుండి తప్పించెనని, దాము అన్నాకు బాబా యందు నమ్మకము హెచ్చెను. బాబా మహాసమాధి చెందువరకు వారికి నిజమైన భక్తుడుగా నుండెను. వారి మహా సమాధి పిమ్మట గూడా భక్తితో నున్నాడు.

ఆమ్రలీల (మామిడి పండ్ల చమత్కారము)

ఒకనాడు 300 మామిడి పండ్ల పార్సెలు వచ్చెను. రాలేయను మామలతదారు గోవా నుంచి శ్యామా పేరున బాబా కు పంపెను. అది తెరుచునప్పటికి పండ్లన్నియు బాగానే యుండెను. అది శ్యామా స్వాధీనములో పెట్టిరి.

అందులో 4 పండ్లు మాత్రమే బాబా కొలంబలో (కుండలో) పెట్టెను. బాబా "ఈ నాలుగు దాము అన్నాకు, అవి యక్కడనే యుండవలె " ననెను.

దాము అన్నాకు ముగ్గురు భార్యలు గలరు. అతడు చెప్పిన ప్రకారము వానికిద్దరే భార్యలు కాని యతనికి సంతానము లేకుండెను. అనేక జ్యోతిష్కులను సంప్రదించెను.

అతడు కూడా జ్యోతిష్యమును కొంతవరకు చదివెను. తన జాతకములో దుష్టగ్రహ ప్రభావముండుటచే అతనికి

సంతానము కలుగునవకాశము లేదనుకొనెను.

కాని అతనికి బాబాయందు మిక్కిలి నమ్మకము గలదు. మామిడి పండ్లు అందిన రెండు గంటలకు అతడు శిరిడీకి చేరి బాబాకు నమస్కరించుటకు పోగా బాబా యిట్లనెను " అందరు మామిడి పండ్లవైపు చూచుచున్నారు. కాని అవి దాము కొరకుంచినవి. కావున అవి దాము తిని చావవలెను. ".

దాము ఈ మాటలు విని భయపడెను. కాని మహాళ్సాపతి (బాబా ముఖ్యభక్తుడు) దానినిట్లు సమర్థించెను. "చావనునది యహంకారమును గూర్చి, దానిని బాబా యందు చంపుట యొక యాశీర్వాదము. "

బాబా యతనికిట్లనియె: " నీవు తినవద్దు. నీ చిన్న భార్య కిమ్ము. ఈ యామ్ర లీల ఆమెకు నలుగురు కొడుకులను, నలుగురు కుమార్తెలను ప్రసాదించును. "

దాము ఆ ప్రకారమే చేసెను. కొంతకాలమునకు బాబా మాటలు నిజమాయెను. జ్యోతిష్కుని మాటలు ఉత్తవాయెను.

బాబా మాటలు వీరి సమాధికి పూర్వమే గాక ఇప్పుడు గూడా వారి మహాత్మ్యమును స్థాపించుచున్నవి.

బాబా యిట్లనే. " సమాధి చెందినప్పటికి నా సమాధిలో నుంచి నా ఎముకలు మాట్లాడును. అవి మీకు ఆశను, నమ్మకమును కలిగించును. నేనే గాక నా సమాధి కూడా మాట్లాడును. కథలను, నమ్మినవారితో మనస్ఫూర్తిగా శరణుజొచ్చిన వారితో మాట్లాడును. మీ క్షేమమును కనుగొనుచుండును. ఎల్లప్పుడు నన్నే జ్ఞప్తి యందుంచుకొనుడు. నాయందే మన:పూర్వకముగాను హృదయపూర్వకముగాను నమ్మకముంచుడు. అప్పుడే మీరు మిక్కిలి మేలు పొందెదరు".

ప్రార్థన

హేమాండ్ పంత్ ఈ అధ్యాయమునొక ప్రార్థనతో ముగించుచున్నాడు.

"ఓ సాయి సద్గురూ! భక్తుల కోరికల నెరవేర్చు కల్పవృక్షమా! మీ పాదముల మేమెన్నటికే మరువకుందుము గాక. మీ పాదముల నెప్పుడు చూచుచుండెదము గాక. ఈ సంసారమున చావు పుట్టుకలచే మిక్కిలి బాధ పడుచుంటిమి. ఈ చావు పుట్టుకల నుంచి తప్పింపుము. మా ఇంద్రియములు విషయములపై బోనీయకుండా యడ్డుకొనుము. మా దృష్టిని లోపలకు మరల్చి యాత్మతో ముఖాముఖి జేయుము. ఇంద్రియములు, మనసు బయటకు పోవు నైజము నాపునంతవరకు. ఆత్మ సాక్షాత్కారమునకు అవకాశము లేదు. అంత్యకాలమున కొడుకుగాని, భార్యగాని, ే ్నహితుడు గాని యుపయోగపడరు. నీవే మాకు ఆనందమును, మోక్షమును కలుగజేయువాడవు. వివాదములందు దుర్మార్గపు పనులందు మాకు గల యాసక్తిని పూర్తిగా నశింపజేయుము. నీ నామస్మరణము చేయుటకు జిహ్వా యుత్సహించుగాక, మా యాలోచనలను అవి మంచివే యగుగాక, చెడ్డవే యగుగాక తరిమివేయుము. మా గృహములును శరీరములను మరచునట్లు జేయుము. మనశ్చాంచల్యమును తీసివేయుము. దానిని స్థిరముగా ప్రశాంతముగా నుంచుము. నీవు మమ్ములను గట్టిగా పట్టియుంచినచో యజ్ఞానాంధకారము నిష్క్రమించును. నీ

వెలుతురునందు మేము సంతోషముగా నుండెదము. మమ్ములను నిద్ర నుండి లేపుము. నీ లీలామృతము త్రాగు భాగ్యము నీ కటాక్షము చేతను గత జన్మ లలో మేము చేసిన పుణ్యము వలనను కలిగినది.

నోటు : దాము అన్నా యిచ్చిన వాజ్ఞూలము ఈ సందర్భమున గమనింపదగినది.

ఒకనాడనేక మందితో నేను గూడ బాబా పాదముల వద్ద కూర్చునియున్నప్పుడు, నా మనస్సున రెండు సంశయములు కలిగెను. ఆ రెంటికి బాబా యిట్లు జవాబిచ్చెను.

1. సాయిబాబా వద్ద అనేక మంది గుమిగూడుచున్నారు. వారందరు బాబా వలన మేలు పొందెదరా?

దీనికి బాబా యిట్లు జవాబిచ్చెను "మామిడి చెట్ల వయిపు పూత పూసియున్నప్పుడు చూడుము. పువ్వులన్నియు పండ్లు అయినచో, నెంత మంచి పంటయగును? కాని అట్లు జరుగునా? పువ్వు పుట్టగానే చాలా మట్టుకు రాలిపోవును. గాలికి కొన్ని పిందెలు రాలిపోవును. కొన్ని మాత్రమే మిగులును.

2. ఇది నా గురించి యడిగినది. బాబా భౌతిక శరీరము విడచిన పిమ్మట, నా జీవితమనే ఓడ నెట్లు నడపగలను? ఇది యెటో కొట్టుకొని పోవునా? అయినచో నా గతి ఏమి?

దీనికి బాబా జవాబిట్లు ఇచ్చెను. " ఎక్కడైనను నెప్పుడయినను నా గురించి చింతించినచో నేనక్కడనే యుండెదను. "

1918కి ముందు వారి వాగ్దానము ప్రకారము వారు నెరవేర్చుచుండిరి. 1918 తరువాత కూడా నెరవేర్చుచున్నారు. ఇప్పటికి నాతోనే యున్నారు. ఇప్పటికి నాకు దారి చూపుచున్నారు. ఇది 1910 -11 కాలములో జరిగెను. నా సోదరులు వేరుపడిరి. నా సోదరి కాలధర్మమునొందెను. దొంగతనము జరిగెను. పోలీసు విచారణ జరిగెను. ఇవన్నియు నన్ను కల్లోల పరచినవి.

నా సోదరి చనిపోగా, నా మనస్సు వికలమయ్యెను. నేను జీవితమును సుఖములను లక్ష్యపెట్టలేదు. నేను బాబా వద్దకు పోగా, వారు ఉపదేశముతో శాంతింపజేసి, అప్పా కలకర్ణీ యింటిలో బొబ్బట్లతో విందు గావించిరి. నా నుదుట చందనము పూసిరి.

నా యింటిలో దొంగతనము జరిగినది. నాకు ముప్పది సంవత్సరములనుండి యొక్క స్నేహితుడుండెను. అతడు నా భార్య యొక్క నగల పెట్టె దొంగిలించెను. అందులో శుభమగు నత్తు (నాశికా భరణము) ఉండెను. బాబా ఫోటో ముందేడ్చితిని. ఆ మరుసటి దినమే యామనిషి నగల పెట్టెను తిరిగి యిచ్చివేసి క్షమాపణ కోరెను.

ఓం నమో శ్రీ సాయి నాధాయ

శాంతి: శాంతి: శాంతి:

ఇరువది ఐదవ అధ్యాయము సంపూర్ణము.

శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రము

ఇరువది యారవ అధ్యాయము

దాము అన్నా కాసార్ (అహమ్మదు నగరు)

ఈ విశ్వమునందు కనిపించు ప్రతి వస్తువు కేవలము భగవంతుని మాయచే సృష్టించబడినది. ఈ వస్తువులు నిజముగా నుండియుండలేదు. నిజముగా నుండినది ఒక్కటె. అదియే భగవంతుడు.

చీకటిలో తాడునుగాని, దండమును కాని చూచి పామనుకొనునట్లు, అట్లనే ప్రపంచములో కనిపించు వస్తువు బాహ్యమునకు అగుపడునట్లు గాన్పించును.

గాని యంతర్గతముగా నున్న సత్యమును తెలిసికొనలేము. సద్గురువు మన బుద్ధియను అక్షులను దెరపించి వస్తువులను సరిగా జూచుటనటుల జేయును. మన కగపడునది నిజ స్వరూపముకాదని గ్రహించెదము. కాబట్టి సద్గురువు యసలయిన దృష్టిని కలుగజేయుమని ప్రార్థింతుము గాక, అదే సత్యదృష్టి.

అంతరిక పూజ

హేమాండ్ పంత్ మనకొక పూజా విధానమును బోధించుచున్నాడు. సద్గురువు పాదములు కడుగుట కానందభాష్పములనే వేడినీళ్ళనుపయోగించెదము గాక. స్వచ్ఛమైన ప్రేమయను చందనమును వారి శరీరమునకు పూసెదముగాక.

దృఢవిశ్వాసముతో వారి శరీరమును కప్పెదముగాక. అష్ట సాత్త్వికభావ ములనెడు ఎనిమిది తామర పుష్పములు సమర్పించెదముగక. ఏకాగ్రచిత్తమను ఫలమును సమర్పించెదముగాక. భావమును బుక్కా వారి శిరముపై జల్లి భక్తియనే మొలత్రాడును కట్టెదముగాక.

మన శిరస్సును వారి బొటనవ్రేళ్ళపై నుంచెదముగాక. సద్గురుని ఈ ప్రకారముగా నగలతో నలంకరించిన మన సర్వమును వారికి సమర్పింతుముగాక. వేడిని తొలగించుటకు భక్తియనే చామరమును వీచెదముగాక. అట్టి యానందకరమైన పూజ చేసిన పిమ్మట ఇటుల ప్రార్థించెదముగాక.

"మా మనస్సును అంతర్ముఖము చేయుము. దానిని లోపలివయిపు పోవునటుల జేయుము. నిత్యనిత్యములకు గల తారతమ్యమును దెలిసికొను శక్తి దయ చేయుము. ప్రపంచ వస్తువులందు మాకు గల యాసక్తిని పోగొట్టి మాకు ఆత్మ సాక్షాత్కారము కలుగునటుల చేయుము.

మేము మీ శరీరమును, ప్రాణమును సర్వమును నీకు సమర్పించెదము. సుఖదుఃఖానుభవములు కలుగకుండునట్లు మా నేత్రములు నీవిగా చేయుము. మా శరీరమును మనస్సును నీ స్వాధీనమందుంచుకొనుచు మీ యిష్టము వచ్చి నట్లు చేయుము. మా చంచల మనస్సు నీ పాదముల చెంత విశ్రాంతి పొందుగాక.

ఇక నీఅధ్యాయములోని కథలవైపు మరలుదుము.

భక్త పంతు

ఒకనాడు పంతు అను భక్తుడు. మరొక సద్గురువు ని శిష్యుడు అదృష్టవశమున శిరిడీ కి వచ్చెను. అతనికి శిరిడీ పోవు ఇచ్చలేకుండెను. కాని తానొకటి తలచిన దైవమింకొకటి తలచునందురు. బి.బి. అండ్ సి.ఐ. రైలులో పోవుచుండెను.

అందులో అనేకులు స్నేహితులు, బంధువులు కలిసిరి. వారందరు శిరిడీ పోవుచుండిరి. వారందరు తమ వెంట రమ్మని కోరగా వారిని కాదనలేకుండెను. వారు బొంబాయిలో దిగిరి.

పంతు విరార్‌లో దిగెను. అచ్చట తన గురువును దర్శించి, శిరిడీ పోవుటకు అనుమతి పొంది, ఖర్చుల నిమిత్తము డబ్బును కూర్చుకొని యందరితో కలిసి శిరిడీ వచ్చెను.

ఉదయమే శిరిడీ చేరిరి. 11 గంటలకు మసీదుకు పోయిరి. బాబా పూజ కొరకు చేరిన భక్తుల గుంపును జూచి యందరు సంతసించిరి.

కాని పంతుకు మూర్ఛ వచ్చి హఠాత్తుగా క్రిందపడెను. వారందరు భయపడిరి. అతనికి చైతన్యము కలిగించుటకు ప్రయత్నించిరి. బాబా కటాక్షముచే అతని ముఖముపై నీళ్ళు చల్లగా తెలివి వచ్చెను.

నిద్ర నుంచి లేచినవాని వలె లేచి కూర్చుండెను. సర్వజ్ఞుడగు బాబా , యింకొక గురువు తాలుకు శిష్యుడని గ్రహించి, నిర్భయముగా నుండుమని ధైర్యము చెప్పుచు తన గురువునందే భక్తి నిలుచునటుల నీ క్రింద విధముగా బలికెను.

“ ఏమైనను కానిండు. పట్లు విడువరాదు. నీ గురుని యందే యాశ్రయము నిలుపుము .ఎల్లప్పుడు నిలకడగా నుండుము. ఎప్పుడూ వారి ధ్యానమునందే మునిగియుండుము. ”

పంతు ఈ మాటల యొక్క ప్రాముఖ్యము గ్రహించెను. ఈ విధముగా తన సద్గురువు జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనెను. అతడు తన జీవితములో బాబా చేసిన యీ మేలును మరువలేదు.

హరిశ్చంద్ర పితళే

బొంబాయిలో హరిశ్చంద్ర పితళే యను వారుండిరి. అతనికి మూర్ఛ రోగముతో బాధపడుచున్న కొడుకొకడు గలడు. ఇంగ్లీషు మందులను ఆయుర్వేద మందులను కూడా వాడెను. గాని జబ్బు కుదరలేదు. కావున యోగుల పాదములపై బడుటయనే సాధనయొక్కటే మిగిలెను.

15వ అధ్యాయమునందు చక్కని కీర్తనలచే దాసగణు బాబా కీర్తిని బొంబాయి రాజధానిలో వెల్లడి చేసెనని వింటిని. 1910 లో పితళే అట్టి కథలు కొన్నింటిని వినెను. వాని నుండి, యితరులు చెప్పినదాని నుండి, బాబా తన దృష్టి చె

తను, తాకుట చేతను, బాగు కానట్టి జబ్బులను బాగు చేయునని గ్రహించెను. సాయిబాబాను జూచుకొనుటకు మనస్సులో కోరిక పుట్టెను.

సర్వ విధముల సన్నాహమై, బహుమానములను వెంట దీసికొని పండ్లబుట్టలను బట్టుకొని భార్య బిడ్డలతో శిరిడీకి వచ్చెను. అతడు మసీదుకు బోయెను. బాబాకు సాష్టాంగ నమస్కారము చేసెను. తన రోగి కొడుకు బాబా పాదములపై బడెను.

బాబా యా బిడ్డ వైపు చూడగానే యొక వింత జరిగెను. పిల్లవాడు వెంటనే కండ్లు గిర్రున తిప్పి చైతన్యమును దప్పి నేలపై బడెను. అతని నోట చొంగకారెను. అతని శరీరమున చెమట పట్టెను. అతడు చచ్చిన వాని వలే పడెను. దీనిని జూచి తల్లిదండ్రులు మిక్కిలి భయపడిరి. అటువంటి మూర్ఛలు వచ్చుచుండెనుగాని, యీ మూర్ఛ చాల సేపటి వరకుండెను.

తల్లి కంటి నీరు వరదలుగా కారుచుండెను. ఆమె యేడ్చుటకు మొదలిడెను. ఆమె స్థిత దొంగలనుండి తప్పించుకొ నవలెనని యొక గృహములోనికి పరుగెత్తగా అది తన నెత్తి పై బడినట్లు, పులికి భయపడి పారిపోయి కసాయివాని చె తలో పడిన యావు వలె, ఎండచే బాధపడి చెట్టు నీడకు పోగా అది వానిపై కూలినట్లుండెను.

ఆమె యిటులేడ్చుచుండగా బాబా యామెనిటుల యోదార్చెను. " ఇటు లేడ్వవలదు. కొంత సేపాగుము. ఓపికతో నుండుము. కుర్ర వానిని బసకు దీసికొని పొమ్ము. అరగంటలో వానికి చైతన్యము వచ్చును."

బాబా చెప్పిన ప్రకారము వారు నెరవేర్చిన బాబా మాటలు యదార్థములయ్యెను. వాడలోనికి దీసికొని పోగానే, కుర్రవానికి చైతన్యము వచ్చెను. పితళే కుటుంబమంతయు సంతోషించిరి. వారి సంశయములన్నియు దీరెను.

పితళే బాబా దర్శనమునకై భార్యతో మశీదుకు వచ్చెను. బాబా పాదములకు వినయముతో సాష్టాంగ నమస్కారము చేసి వారి పాదములనొత్తుచు కూర్చుండిరి.

మనస్సులో బాబా చేసిన యుపకారమునకు నమస్కరించుచుండిరి. బాబా చిరునవ్వుతో ఇట్లనియె. " నీ యాలో చనలు, సంశయములు, భయోత్పాతములు, ఇప్పుడు చల్లబడినవా? ఎవరికయితే నమ్మకము, ఓపిక గలదో వారిని తప్పక భగవంతుడు రక్షించును".

పితళె ధనికుడు, మరియాద గలవాడు. అతడందరికి అపరిమితముగా పంచి పెట్టెను. బాబా కు చక్కని పండ్లను తాంబూలము నిచ్చెను. పితళే భార్య సాత్వికురాలు. నిరాడంబరము, ప్రేమ భక్తులతో నిండియుండెను.

ఆమె స్తంభమునకు దగ్గరగా కూర్చొని బాబా వైపు దృష్టి నిగిడ్చి కండ్లనుండి యానంద భాష్పములు రాల్చుచుండెను. ఆమె స్నేహ ప్రేమ భావములను గని బాబా మిక్కిలి సంతుష్టి చెందెను. దేవుని వలె యోగీశ్వరులు కూడా తమ భక్తులపై నాధారపడెదరు.

ఏ భక్తుడు హృదయపూర్వకముగను, మన:పూర్వకముగను, పూజించి శరణు వేడునో వానికే భగవంతుడు తొ
డ్పడెను. వారు కొద్ది రోజులు బాబా వద్ద సుఖముగా నున్న పిమ్మట ఇంటికి పోవ నిశ్చయించి, బాబా
దర్శనమునయి మసీదుకు వచ్చిరి.

బాబా వారికి ఊదీ ప్రసాదమిచ్చి ఆశీర్వదించెను. పితళేను దగ్గరకు బిలిచి యిట్లనెను " బాపూ, అంతకు ముందు 2
రూపాయలిచ్చియుంటిని. ఇప్పుడు 3 రూపాయలిచ్చుచున్నాను. వీనిని మీ పూజా మందిరములో బెట్టుకొని
పూజింపుము. నీవు మేలు పొందెదవు".

పితళే వీనిని ప్రసాదముగా నంగీకరించెను. బాబాకు పోవుటకు మొదటి సారి గనుక, అంతకుముందు 2
రూపాయలనిచ్చెను.

బాబా మాటల యర్థమును గ్రహింపలేకుండెను. దీనిని తెలిసికొనవలెనని కుతూహలపడెను. గాని బాబా యూరకొ
నెను. స్వగృహమునకు పోయి తన ముదుసలి తల్లికి ఈ వృత్తాంతమంతయు చెప్పి బాబా యంతకు ముందు 2
రూపాయలనిచ్చెను. అదేమియని అడిగెను.

ఆమె తన పుత్రుని తో నిట్లనెను. నీ కొడుకుతో నీవిప్పుడు శిరిడీ పోయినట్లు, మీ తండ్రి నిన్ను దీసికొని తక్కల్ కొ
ట్కర్ మహారాజు గారి వద్దకు బోయెను. ఆ మహారాజు కూడా సిద్ధపురుషుడు; పూర్ణ యోగి, సర్వజ్ఞుడు,
దయాళువు. మీ తండ్రి నిర్మలమైన భక్తుడు గనుక ఆయన పూజను స్వామి ఆమోదించిరి. వారు మీ తండ్రికి రెండు
రూపాయలిచ్చి మందిరములో బెట్టి పూజింపుమనిరి.

మీ తండ్రి గారు చనిపోవువరకు వానిని పూజించుచుండిరి. అటు పిమ్మట పూజ ఆగిపోయినది. రూపాయలు
పోయినవి. కొన్ని సంవత్సరముల పిమ్మట రూపాయల సంగతి పూర్తిగా మరచితిమి. నీవదృష్ట వంతుడగుటచే,
అక్కల్ కోట్కర్ మహారాజు శ్రీ కృష్ణుడు సాయి రూపములో గనిపించి నీ కర్తవ్యమును జ్ఞప్తికి దెచ్చి, నీ కష్టములను
తప్పింపజూచుచున్నారు.

కాబట్టి ఇక మీదట జాగ్రత్తగా నుండుము. సంశయములను దూరాలోచనములను విడువుము. మీ తాత ముత్తాతల
యాచారము ప్రకారము నడువుము. సత్ప్రవర్తనము నవలంబింపుము. కుటుంబ దైవములను పూజింపుము.
రూపాయలను పూజింపుము. వాటిని చక్కా పూజించి వాని విలువను కనుగొని, యోగుల యాశీర్వచనము దొ
రికినందులకు గర్వించుము. శ్రీ సాయి నీలోనున్న భక్తిని మేలుకొల్పినారు. మీ మేలుకొరకు దాని నభివృద్ధి చేసికొ
నుము."

తల్లి మాటలు విన్న పితళే మిక్కిలి సంతోషించెను. శ్రీ సాయి యొక్క సర్వాంతరర్యామిత్వమునందు, వారి శక్తి
యందు ఆతనికి నమ్మకము కలిగెను. వారి దర్శన ప్రాముఖ్యమును గ్రహించెను. అప్పటి నుండి తన నడవడి గూర్చి
చాలా జాగ్రత్తగా నుండెను.

పూనా నివాసి గోపాల నారాయణ అంబాడేకర్ బాబా భక్తుడు. అబ్‌కారి డిపార్‌మెంట్‌లో 10 సంవత్సరములు నౌకరి చెసెను. ఠాణా జిల్లాలో, జౌహార్ స్టేట్‌లోను వారుద్యోగములను జేసి, విరమించుకొనిరి. మరొక ఉద్యోగము కొరకు ప్రయత్నించిరి. కాని ఫలించలేదు.

అతడనేక కష్టముల పాలయ్యెను. అతని స్థితి రానురాను అసంతృప్తి కరముగా నుండెను. ఈ ప్రకారము7 ఏండ్లు గడచెను.

అతడు ప్రతి సంవత్సరము శిరిడీకి పోవుచు బాబాకు తన కష్టములు చెప్పుచుండెడివారు. 1916లో నతని స్థితి చాల హీనముగా నుండుటచే శిరిడీ లో ప్రాణత్యాగము చేయ నిశ్చయించుకొనెను. అతడు భార్యతో శిరిడీకి వచ్చి రెండు మాసములుండెను.

దీక్షిత్ వాడకు ముందున్న యెడ్లబండి మీద కూర్చొని ఒకనాటి రాత్రి దగ్గరనున్న నూతిలో బడి చావవలెనని నిశ్చయించుకొనెను. అతడీ ప్రకారముగా చేయ నిశ్చయించుకొనగానే మరియొకటి చేయ నిశ్చయించెను. కొన్ని అడుగుల దూరమున నొక హోటలుండెను. దాని యజమాని సగుణమేరు నాయక్. అతడు బాబా భక్తుడు.

అతడు అంబాడేకర్‌ను బిలిచి అక్కల్ కోట్‌కర్ మహారాజుగారి చరిత్రను చదివితివా? యని యడుగుచు పుస్తకమునిచ్చెను. అంబాడేకర్ దానిని తీసికొని చదువనెంచెను. పుస్తకము తెరుచుసరికి ఈ కథ వచ్చెను. అక్కల్ కొ ట్‌కర్ మహారాజు గారి కాలములో ఒక భక్తుడకు బాగుకానట్టి దీర్ఘ రోగముచే బాధపడుచుండెను. బాధను సహించలేక నిరాశ చెంది బావిలో దుమికెను.

వెంటనే మహారాజు వచ్చి వానిని బావిలోనుండి బయటకు దీసి యిట్లనెను "గత జన్మ పాప పుణ్యములను నీవు అనుభవించక తీరదు. నీ యనుభవము పూర్తి కాకున్నచో ప్రాణ త్యాగము నీకు తోడ్పడదు. నీవింకొక

జన్మమెత్తి బాధయనుభవించవలెను. చచ్చుటకు ముందు కొంతకాలమేల నీ కర్మననుభవించరాదు? గత జన్మముల పాపముల నేల తుడిచివేయరాదు? దానిని శాశ్వతముగా పోవునట్లు జేయుము"

సమయోచితమైన ఈ కథను చదివి, అంబాడేకర్ మిగుల నాశ్చర్యపడెను. వాని మనస్సు కరిగెను. బాబా సలహా యీ ప్రకారముగా లభింపనిచో వాడు చచ్చియే యుండును. బాబా సర్వజ్ఞత్వమును, దయాళుత్వమును జూచి అంబాడేకర్ కు బాబా యందు నమ్మకము బలపడి అతనికి భక్తి దృఢమయ్యెను. అతని తండ్రి అక్కల్‌కోట్‌కర్ మహారాజు భక్తుడు. కాన కొడుకు కూడా తండ్రి వలె భక్తుడు కావలెనని బాబా కోరిక.

అతడు బాబా యాశీర్వచనమును పొందెను. వాని శ్రేయస్సు వృద్ధి పొందెను. జ్యోతిష్యము చదివి అందులో ప్రావి ణ్యము సంపాదించి దాని ద్వారా తన పరిస్థితి బాగు చేసికొనెను. కావలసినంత ధనమును సంపాదించుకొ నగలిగెను. మిగతా జీవితమంతము సుఖముగా గడపెను.

ఓం నమో శ్రీ సాయి నాధాయ

శాంతి: శాంతి: శాంతి:

ఇరువది యారవ అధ్యాయము సంపూర్ణము.

ఓం శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రము

ఇరువది ఏడవ అధ్యాయము

ప్రస్తావన

మానవుడు సముద్రములో మునగగానే, అన్ని తీర్థములలోను పుణ్యనదులలోను స్నానము చేసిన పుణ్యము లభించును. అటులనే మానవుడు సద్గురువుని పాదారవిందముల నాశ్రయింపగనే, త్రిమూర్తులకు (బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులకు) నమస్కరించిన ఫలముతో పాటు పరబ్రహ్మమునకు నమస్కరించిన ఫలితము కూడా లభించును. కోరికలను నెరవేర్చు కల్పతరువు, జ్ఞానమునకు సముద్రమునకు మనకు ఆత్మ సాక్షాత్కారమును కలుగజేయునట్టి శ్రీ సాయి మహారాజునకు జయమగుగాక.

ఓ సాయి, నీ కథలందు శ్రద్ధను కలుగజేయుము. చాతక పక్షి మేఘజలము త్రాగి యెట్లు సంతసించునో, అటులనే నీ కథలను చదువువారును, వినువారు, మిక్కిలి ప్రీతితో వానిని గ్రహింతురు గాక. నీ కథలు వినునప్పుడు వారికి వారి కుటుంబమునకు సాత్విక భావములు కలుగునుగాక. వారి శరీరము చెమరించుగాక, వారి నేత్రములు కన్నీటిచెలిండుగాక. వారి ప్రాణములు స్థిరపడుగాక; వారి మనస్సులు ఏకాగ్రమగుగాక; వారికి గగుర్పాటు కలుగుగాక; వారు వెక్కుచు ఏడ్చి వణకెదరుగాక; వారిలో గల వైషమ్యములు తరతమ భేధములు నిష్క్రమించుగాక. ఇట్లు జరిగినచో, గురువు గారి కటాక్షము వారిపైన ప్రసరించిదనుకొనవలెను. ఈ భావములు నీలో కలిగినప్పుడు, గురువు మిక్కిలి సంతసించి ఆత్మ సాక్షాత్కరమునకు దారి చూపును. మాయా బంధములనుండి స్వేచ్ఛ పొందుటకు బాబాను హృదయపూర్వక శరణాగతి వేడవలెను. వేదములు నిన్ను మాయయనే మహాసముద్రమును దాటించలేవు. సద్గురువే యాపని చేయగలరు. సర్వ జన కోటి యందును భగవంతుని చూచునట్లు చేయగలరు. గ్రంథములను పవిత్రము చేసి కానుకగా నిచ్చుట ముందటి అధ్యాయములో బాబా బోధలొనర్చు తీరులను జూచితిమి. అందులొనొక్కదానినే యీ అధ్యాయములో జూచెదము.

కొందరు భక్తులు మత గ్రంథములను పారాయణ చేయుటకు బాబా చేతికిచ్చిన బాబా పవిత్రము చేసిన పిమ్మట వానిని పుచ్చుకొనెడివారు. అట్టి గ్రంథములు పారాయణ చేయునప్పుడు బాబా తమతో నున్నటుల భావించెడివారు. ఒకనాడు కాక మహాజని ఏకనాథ భాగవతమును దీసికొని శిరిడీకి వచ్చెను. శ్యామా యా పుస్తకమును చదువుటకై తీసికొని మసీదుకు బోయెను. అచ్చట బాబా దానిని తీసికొని చేతితో తాకి, కొన్ని పుటలను త్రిప్పి శ్యామాకిచ్చి దానిని తన వద్దనుంచుకొమ్మనెను. అది కాక పుస్తకమనియు, నందుచే దానినాతనికిచ్చి వేయవలెననియు శ్యామా చెప్పెను. కాని బాబా " దానిని నేను నీకిచ్చితిని. దానిని జాగ్రత్తగా నీవద్ద నుంచుము. అది నీకు పనికి వచ్చు" ననిరి. ఈ ప్రకారముగా బాబా అనేక పుస్తకములు శ్యామా వద్దనుంచెను. కొన్ని దినముల పిమ్మట కాకా మహాజని తిరిగి భాగవతమును తెచ్చి బాబాకిచ్చెను. బాబా దానిని తాకి ప్రసాదముగా మహాజనికే యిచ్చి దానిని భద్రపరచుమనెను. అది యాతనికి మేలు చేయుననిరి. కాకా సాష్టాంగ నమస్కారము తో స్వీకరించెను.

శ్యామా విష్ణు నామముల పుస్తకము శ్యామా బాబాకు మిక్కిలి ప్రియ భక్తుడు. బాబా యతనికి మేలు చెయనిశ్చయించి విష్ణు సహస్రనామమును ప్రసాదముగా నిచ్చెను. దానిని ఈ క్రింది విధముగా జరిపెను. ఒకప్పుడు

రామదాసి (రామదాసు భక్తుడు) శిరిడీ వచ్చెను. కొన్నాళ్ళు అక్కడ నుండెను. ప్రతిరోజూ ఉదయమే లేచి, ముఖము కడుగుకొని, విష్ణు సహస్ర నామమును (భగవద్గీతకు తరువాత ముఖ్యమైనది) ఆధ్యాత్మ రామాయాణమును శ్రద్ధతొ పారాయణ చేయుచుండెను. అతడీ గ్రంధములనేక సారుల పారాయణ చేసెను. కొన్ని దినముల పిమ్మట బాబా శ్యామాకు మేలు చేయ నిశ్చయించి విష్ణు సహస్త్ర నామ పారాయణము చేయింపదలచెను. కావున రామదాసిని బిలిచి తమకు కడుపు నొప్పిగా ఉన్నదని సోనాముఖి తీసికొననిదే నొప్పి తగ్గదనియు, కనుక బజారుకు పోయి యా మందును తీసికొని రమ్మనియు కోరెను. పారాయణ చేయు స్థలమునకు వచ్చి విష్ణు సహస్ర నామ పుస్తకమును దీసికొనెను. తమ స్థలమునకు తిరిగి వచ్చి యిట్లనెను " ఓ శ్యామా! ఈ గ్రంధము మిగుల విలువైనది. ఫలప్రదమైనది. కనుక నీకిది బహూకరించుచున్నాను. నీవు దీనిని చదువుము. ఒకప్పుడు నేను మిగుల బాధపడితిని. నా హృదయము కొట్టుకొనెను. నా జీవితమపాయములో నుండెను. అట్టి సందిగ్ధ స్థితి యందు నేను ఈ పుస్తకమును నా హృదయమునకు హత్తుకొంటిని. శ్యామా! అది నీకు గొప్ప మేలు చేసెను. అల్లాయే స్వయముగా వచ్చి బాగు చెసెనని యనుకొంటిని. అందుచే దీనిని నీకిచ్చుచున్నాను. దీనిని కొంచెము ఓపికగా చదువుము. రోజునకొక నామము చదివినను మేలు కలుగజేయును." శ్యామా తనకా పుస్తకమక్కరలేదనెను. ఆ పుస్తకము రామదాసిది. అతడు పిచ్చివాడు. మొండివాడు, కోపిష్టి. కావున వానితో కయ్యము వచ్చుననెను. మరియు తాను అనాగరికుడనగుటచే దెవనాగరి అక్షరములు చదువవలేననెను. తనకు రామదాసితో బాబా కయ్యము కలుగజేయుచున్నాడని శ్యామా యనుకొనెనే గాని బాబా తనకు మేలు కలుగజేయుచున్నాడని యనుకోలేదు.

బాబా యా సహస్రనామమనే మాలను శ్యామా మెడలో వేయనిశ్చయించెను. అతడు అనాగరికుడయినప్పటికీ బాబాకు ముఖ్యభక్తుడు. బాబా ఈ ప్రకారమతనిని ప్రపంచ బాధల నుండి తప్పించగోరెను. భగవన్నామ ఫలిత మందరికి విశదమే. సకల పాపముల నుండి, దురాలోచనల నుండి, చావు పుట్టుకల నుండి అది మనలను తప్పించును, దీనికంటే సులభమయిన సాధన మింకొకటి లేదు. అది మనస్సును పావనము చేయుటలో మిక్కిలి సమర్ధమైనది. దానికెట్టి తంతు కూడా అవసరము లేదు. దానికి నియమము లేమియు లేవు. అది మిగుల సులభమైనది; ఫలప్రదమైనది.

శ్యామాకు ఇష్టము లేనప్పటికీ వానిచే దాని నభ్యసింపచేయవలెనని బాబా కు దయకలిగెను. కనుక దానిని బాబా వానిపయి బలవంతముగా రుద్దెను. ఆ ప్రకారముగనే చాలాకాలము క్రిందట ఏకనాథ మహారాజు బలవంతముగా విష్ణుసహస్ర నామము నొక బీద బ్రాహ్మణునిచే పారాయణ చేయించి వానిని రక్షించెను. విష్ణు సహస్ర నామ పారాయణ చిత్తశుద్దినొక చక్కటి మార్గము. కాన దానిని బాబా శ్యామా కు బలవంతముగా యిచ్చెను. రామదాసి త్వరలో సోనాముఖి తెచ్చెను.

అన్నా చించణీకర్ యక్కడనే యుండెను. నారదుని వలె నటించి జరిగిన దంతయు వానికి జెప్పెను. రామదాసి కొపముతో మండి పడెను. కోపముతో శ్యామాపై బడి, శ్యామా యే కడుపునొప్పి సాకుతో తనను బజారునకు పంపునట్లు చేసి ఈ లోపల పుస్తకము తీసికొనెనని యనెను. శ్యామాను తిట్టనారంభించెను. పుస్తకము ఈయనిచే తల పగులగొట్టుకొందుననెను. శ్యామాను నెమ్మదిగా జవాబిచ్చెను. కాని ప్రయోజనము లేకుండెను. అప్పుడు దయతొ బాబా రామదాసి తో నిట్లు పలికెను. "ఓ రామదాసి! ఏమి సమాచారము? ఎందులకు చీకాకు పడుచున్నావు?

శ్యామా మనవాడు కాడా? అనవసరముగా వానినేల తిట్టెదవు? ఎందుకు జగడమాడుచున్నావు? నెమ్మదిగా ప్రేమతో మాటలాడలేవా?

ఈ పవిత్రమైన గ్రంధములను నిత్యము పారాయణ చేయుచుంటివి గాని, యింకను నీ మనస్సు పవిత్రముగాను, అస్వాధీనముగాను ఉన్నట్లున్నది. నీ వెట్టి రామదాసివయ్యా? సమస్త విషయములందు నీవు నిర్మలుడవుగాను నుండవలెను. నీవా పుస్తకమును అంతగా నభిలషించుట వింతగా నున్నది. నిజమైన రామదాసికి మమత కాక సమత యుండవలెను. ఒక పుస్తకము కొరకు శ్యామాతో పోరాడుచున్నావా? వెళ్ళు, నీ స్థలములో కూర్చొనుము. ధనవి ంచిన పుస్తకములనేకములు వచ్చును. కాని మనుష్యులు రారు. బాగా ఆలోచించుము, తెలివిగా ప్రవర్తింపుము. కానీ పుస్తకము విలువయెంత? శ్యామాకు దానితో నెట్టి సంబంధము లేదు. నేనే దానిని తీసికొని వానికిచ్చితిని. నీకది కంఠపాఠముగా వచ్చును కదా! కావున శ్యామా దానిని చదివి, మేలు పొందునను కొంటిని. అందుచే దానినతనికిచ్చితిని." బాబా పలుకులెంత మధురముగా, మెత్తగా, కోమలముగా అమృత తుల్యముగా నున్నవి! వాని ప్రభావము విచిత్రమైనది. రామదాసి శాంతించెను. దానికి బదులు పంచరత్న గీతయను గ్రంథమును శ్యామా వద్ద తీసికొనదననెను. శ్యామా మిక్కిలి సంతోషించెను." ఒక్కటేల పది పుస్తకముల నిచ్చెద" ననేను. ఈ విధముగా బాబా వారి తగవును తీర్చెను.

ఇందు ఆలోచించవలసిన విషయమేమన రామదాసి పంచరత్నగీత నేల కొరెను? అతడు లోనున్న భగవంతుని తెలిసికొనుట కెన్నడు యత్నించి యుండలేదు. ప్రతి నిత్యము మత గ్రంథములను మసీదులో బాబా ముందర పారాయణ చేయువాడు. శ్యామాతో బాబా యెదుట ఏల జగడమాడెను? మనము ఎవరిని నిందించవలెనో, యెవరిని తప్పు పట్టవలెనో పోల్చుకొనలేము. ఈ కథ నీ విధముగా నడిపించకపోయినచో ఈ విషయము యొక ప్రాముఖ్యము భగవన్నామ స్మరణ ఫలితము, విష్ణు సహస్ర నామ పారాయణ మొదలగునవి శ్యామాకు తెలిసి యుండవు. బాబా బోధించు మార్గము, ప్రాముఖ్యము కలుగజేయు విషయములు సాటిలేనివి. ఈ గ్రంథమును క్రమముగా శ్యామా చదివి దానిలో గొప్ప ప్రావీణ్యము సంపాదించెను. శ్రీమాన్ బుట్టీ అల్లుడగు జి.జి. నార్కెకు బోధించగలిగెను.

ఈ నార్కే పూనా యింజనీరింగ్ కాలేజి ప్రిన్సిపాల్ గా నుండెను. గీతా రహస్యము బ్రహ్మ విద్య నధ్యయనము చే యువారిని బాబా యెల్లప్పుడు ప్రేమించువారు, ప్రోత్సహించువారు. ఇచట దానికొక యుదాహరణమిచ్చెదము. ఒకనాడు బాపు సాహేబు జోగ్ కు ఒక పార్సెలు వచ్చెను. అందులో తిలక్ వ్రాసిన గీతా రహస్యముండెను. అతడా పార్సెల్‌ను తన చంకలో పెట్టుకొని మసీదుకు వచ్చెను. బాబాకు సాష్టాంగ నమస్కారము చేయునప్పుడది క్రిందపడెను. అదేమని బాబా యడిగెను. అక్కడనే దానిని విప్పి బాబా చేతిలో ఆ పుస్తకము నుంచెను. బాబా కొన్ని నిమిషములు పుస్తకములోని పేజీలను ద్రిప్పి తన జేబులో నుండి ఒక రూపాయి తీసి పుస్తకము పై బెట్టి దక్షిణ తో గూడా పుస్తకమును జోగున కందించుచు " దీనిని పూర్తిగాచదువుము. నీకు మేలు కలుగును" అనెను. ఖాపార్డె దంపతులు ఖాపర్డేల వృత్తాంతముతో నీ యధ్యాయమును ముగించెదము.

ఒకప్పుడు ఖాపర్డె తన భార్యతో శిరిడీ వచ్చి కొన్ని నెలలుండెను. దాదా సాహెబు ఖాపర్డే సామాన్యుడు కాడు. అమరావతిలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధికెక్కిన ప్లీడరు. మిక్కిలి ధనవంతుడు, ఢిల్లీ కౌన్సిలులో సభ్యుడు, మిక్కిలి తెలివైన

వాడు. గొప్ప వక్త. కాని బాబా ముందర నెప్పుడు నోరు తెరువలేదు. అనేక మంది భక్తులు పలుమారులు బాబాతో మాటలాడిరి. వాదించిరి. కాని ముగ్గురు మాత్రము ఖాపర్డే, నూల్కర్, బుట్టీ- నిశ్శబ్దముగా కూర్చొండువారు. వారు వినయ విధేయత, నమ్రతలున్న ప్రముఖులు. పంచదశిని ఇతరులకు బోధించగలిగిన ఖాపర్డే బాబా ముందర మసీదులో కూర్చొనునప్పుడు నోరెత్తి మాట్లాడువాడు కాడు. నిజముగా మానవుడెంత చదివినవాడైనను, వేదపారాయణ చేసినవాడైనను, బ్రహ్మజ్ఞాని ముందర వెలవెలబోవును. పుస్తక జ్ఞానము, బ్రహ్మజ్ఞానము ముందు రాణించదు. దాదా సాహెబు ఖాపర్డే 4 మాసములుండెను. కాని, యతని భార్య బాబా యందు భక్తి శ్రద్దలు గలిగి యుండెడిది. ఆమె బాబాను మిగుల ప్రేమించుచుండెను. ప్రతి రోజు 12 గంటలకు బాబా కొరకు నైవేద్యము స్వయముగా దెచ్చుచుండెను. దానిని బాబా యామోదించిన తరువాత తాను భోజనము చేయుచుండెను. ఆమె యొక్క నిలకడను, నిశ్చల భక్తిని బాబా యితరులకు బోధించనెంచెను. ఆమె ఒక నాడు మధ్యాహ్న భోజన సమయమున ఒక పళ్ళెములో సాంజా, పూరీ అన్నము, పులుసు పరమాన్నము మొదలగునవి మసీదుకు దెచ్చెను. గంటల కొలది యూరకనే యుండు బాబా యానాడు వెంటనే లేచి, భోజన స్థలములో గూర్చుండి, యాకు తీసి త్వరగా తిన నారంభించెను. శ్యామా యిట్లడిగెను "ఎందుకీ పక్షపాతము? ఇతరుల పళ్ళెముల నెట్టివైచెనావు. వాని వైపు చూడనయిన చూడవు. కాని దీనిని నీ దగ్గరకు కీడ్చుకొని తినుచున్నావు. ఈమె తెచ్చిన భోజనము యెందుకంత రుచికరమా? ఇది మాకు సమస్యగా నున్నది. " బాబా యిట్లు బోధించెను " ఈ భోజనము యథార్థముగా మిక్కిలి యమూల్యమయినది. గత జన్మలో నీమె ఒక వర్తకుని యావు. అది బాబాకు పాలిచ్చుచుండెను. అచ్చటి నుండి నిష్క్రమించి, ఒక తోటమాలి యింటిలో జన్మించెను. తదుపరి యొక క్షత్రియుని యింటిలో జన్మించి యొక వర్తకుని వివాహమాడెను. తరువాత ఒక బ్రాహ్మణుని కుటుంబములో జన్మించెను. చాలకాలము పిమ్మట ఆమెను నేను జూచితిని కావున ఆమె పళ్ళెము నుండి యింకను కొన్ని ప్రేమయుతమగు ముద్దలను దీసికొననిండు" ఇట్లనుచు బాబా యామె పళ్ళెము ఖాళీ చేసెను. నోరు చేతులు కడుగుకొని త్రేన్పులు తీయుచు, తిరిగి తన గద్దెపై కూర్చుండెను. అప్పుడు ఆమె బాబా కు నమస్కరించెను. బాబా కాళ్ళను పిసుకుచుండెను.

బాబా యామె తో మాట్లాడదొడంగెను. బాబా కళ్ళను తోముచున్న యామె చేతులను బాబా తోముటకు ప్రారంభించెను. గురు శిష్యులు ఒండొరుల సేవ చేసికొనుట జూచి శ్యామా యిటులనెను. " చాలా బాగా జరుగుచున్నది. భగవంతుడును, భక్తురాలును ఒకరినొకరు సేవ చేసికొనుట మిగుల వింతగనున్నది." ఆమె యథార్థమునకు ప్రేమకు సంతసించి, బాబా మెల్లగా మృదువయిన కంఠముతో "రాజా రామ్" యని మంత్రమును ఎల్లప్పుడు జపించుమనుచు నిట్లనెను."అట్లు చేసినచో, నీ జీవితాశయమును పొందెదవు. నీ మనస్సు శాంతించును. నీకు మేలుకలుగును" అధ్యాత్మికము తెలియనివారికి, ఇది సామాన్య విషయము వలె గాన్పించును. కాని యదియట్లుగాదు. అది శక్తి పాతము. అనగా గురువు శిష్యునకు శక్తి ప్రసాదించుట. బాబా యొక్క మాటలెంత బలమయినవి! ఎంత ఫలవంతమయినవి! ఒక క్షణములో పని యామె హృదయమును ప్రవేశించి, స్థిరపడెను. ఈ విషయమును గురువునకు శిష్యునకు గల సంబంధమును బోధించుచున్నది. ఇద్దరు పరస్పరము ప్రేమించి సేవ చేసికొనవలెను. వారిద్దరికి మధ్య బేధములేదు. ఇద్దరొక్కటే. ఒకరు లేనిదే మరొకరు లేరు. శిష్యుడు తన శిరస్సును గురువు పాదములపై బెట్టుట బాహ్య దృశ్యమే గాని, యదార్థముగా వారిరువురు లోపల ఒక్కటే, వారి మధ్య భేదము పాటించువారు పక్వమునకు రానివారు; సంపూర్ణ జ్ఞానము లేనివారును.

ఓం నమో శ్రీ సాయి నాధాయ శాంతి: శాంతి: శాంతి:

ఇరువది యేడవ అధ్యాయము సంపూర్ణము.

శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రము
ఇరువది ఎనిమిదవ అధ్యాయము
పిచ్చుకలను శిరిడీకి లాగుట

సాయి యనంతుడు. చీమలు, పురుగులు మొదలుకొని బ్రహ్మపర్యంతము సకల జీవులందు నివసించును. వారు సర్వాంతర్యామి. వేద జ్ఞానమందు, ఆత్మ సాక్షాత్కార విద్యయందు వారు పారంగతులు. ఈ రెండింటిలో వారికి ప్రావీణ్యముండుటచే వారు సద్గురువులనిపించుకొనుటకు సమర్థులు. పండితులయినప్పటికి శిష్యుల నెవరైతే ప్రేరేపించి యాత్మ సాక్షాత్కారము కలిగించలేరో వారు సద్గురువులు కానేరరు.

సాధారణముగా తండ్రి శరీరమును పుట్టించును. పిమ్మట చావు జీవితమును వెంబడించును. కాని, సద్గురువు చావు పుట్టుకలను రెంటిని దాటింతురు కాబట్టి వారందరికంటే దయార్ధ హృదయులు.

సద్గురువు యనేకసారులిట్లు నుడివిరి " నా మనుష్యుడు ఎంత దూరమున నున్నప్పటికీ, 1000 క్రోసుల దూరమయిన నున్నప్పటికీ, పిచ్చుక కాళ్ళకు దారము కట్టి యీడ్చునటుల అతనిని శిరిడీ లాగెదను ".

అటువంటి మూడు పిచ్చుకల గురించి, ఈ అధ్యాయములో చెప్పుకొందము.

లాలా లక్ష్మీ చంద్

అతడు మొట్టమొదట రైల్వేలోను, అటు తరువాత బొంబాయిలోని శ్రీ కృష్ణుడు వెంకటేశ్వర ముద్రణాలయమునందు తదుపరి ర్యాలీ బ్రదర్సు కంపెనీలో గుమస్తాగా ఉద్యోగము చేసెను. 1910వ సంవత్సరమున అతనికి బాబా సాంగత్యము లభించెను.

శాంతాక్రుజ్‌లో, క్రిస్‌మస్ పండుగకు ఒకటి రెండు మాసములకు పూర్వము, స్వప్నములో గడ్డముతో నున్న యొక ముసలివాని, చుట్టు భక్తుల గుంపుల గూడి యున్నట్లు చూచెను. కొన్నాళ్ళ తరువాత దాసుగణు కీర్తన వినుటకు తన స్నేహితుడగు దత్తాత్రేయ మంజునాథ్ బిజూర్ యింటికి వెళ్ళెను.

కీర్తన చేయునప్పుడు దాసుగణు బాబా పటమును సభలో పెట్టు యాచారము. స్వప్నములో చూచిన ముసలివాని ముఖలక్షణములు ఈ పటములో నున్న వానికి సరిపోయెను.

కావున తాను సాయిబాబా స్వప్నములో జూచినటుల గ్రహించెను. దాసుగణు కీర్తన, తుకారాం జీవితము (అప్పుడు దాసుగణు చెప్పుచున్న హరికథ) ఇవన్నియు మనస్సునాటి, లక్ష్మీ చంద్ శిరిడీ కి పోవుటకువ్వీళూరు చుండెను.

సద్గురుని వెదకుటలోను ఆధ్యాత్మిక కృషి యందును దేవుడు భక్తులకు సహాయపడునని భక్తుల యనుభవమే. అనాటి రాత్రి 8 గంటలకు అతని స్నేహితుడగు శంకర్‌రావు వచ్చి తలుపు కొట్టి శిరిడీకి వచ్చెదవాయని యడిగెను.

అతని యానందమున కంతు లేకుండెను. శిర్డీ పోవలెనని నిశ్చయించుకొనెను. పినతండ్రి కొడుకు వద్ద 15

రూపాయలు అప్పు పుచ్చుకొని కావలసిన ఏర్పాట్లు చేసికొనిన పిమ్మట శిరిడీ కి పయనమయ్యెను. రైలులో నతడును, స్నేహితుడగు శంకరావును భజన చేసిరి.

సాయిబాబా గూర్చి తోడి ప్రయాణీకుల నడిగిరి. చాలా సంవత్సరములనుంచి శిరిడీ లోనున్న సాయిబాబా గొప్ప యోగిపుంగవులని వారు చెప్పిరి.

కోపర్‌గాం రాగానే బాబా కొరకు జామపండ్లను కొనవలెననుకొనెను. కాని, యా గ్రామ పరిసరములను ప్రకృతి దృశ్యములను జూచిరి యానందించి యీ విషయమును మరచెను. శిరిడీ సమీపించుచుండగా వారికి సంగతి జ్ఞాపకము వచ్చెను.

అప్పుడే యొక ముసలమ్మ నెత్తిపై జామ పండ్ల గంప పెట్టుకొని తమ గుఱ్ఱపు బండి వెంట పరుగెత్తుకొని వచ్చుచుండెను. బండి నాపి కొన్ని పండ్లను మాత్రమే కొనెను. అప్పుడా ముసలమ్మ తక్కిన పండ్లను కూడా తీసికొని తన పక్షమున బాబా కర్పితము చేయుడని కోరెను.

జామ పండ్లను కొనవలెనను కొనుట, ఆ విషయమే మరచుట, ముసలమ్మను కలిసికొనుట, యామె భక్తి, యివన్నియు నిద్దరికి ఆశ్చర్యమును కలుగజేసెను. ఆ ముసలమ్మ తాను స్వప్నములో చూచిన ముసలివాని బంధువై యుండవచ్చుననుకొనెను.

అంతలో బండి శిరిడీ చెరేను. మసీదుపయి జండాలను చూచి నమస్కరించిరి. పూజా సామాగ్రితో మసీదుకు వెళ్ళి బాబాను జూచి చాల సంతసించెను. సువాసన గల తామరపువ్వును భ్రమరము జూచి సంతసించునటుల బాబా పాదముల జూచి సంతసించెను.

అప్పుడు బాబా యిట్లనెను. " టక్కరివాడు; దారిలో భజన చేసెను. ఇతరులను కనుగొనుచుండెను. ఇతరులను నడుగనేల? మన కడ్లతోడ సమస్తము చూడవలెను. ఇతరుల నడుగవలసిన యవసరమేమి?నీ స్వప్నము నిజమయినదా కాదా యనునది ఆలోచించుము. మార్వాడి వద్ద 15 రూపాయలు అప్పు తీసికొని దర్శనము చెయవలసిన యవసరమేమి? హృదయములోని కోరిక యిప్పుడయిన నెరవేరినదా?"

ఈ మాటలు విని బాబా సర్వజ్ఞత్వమునకు లక్ష్మీ చంద్ యాశ్చర్యపడెను. బాబా కీ సంగతులన్నియు నెటుల దెలిసినవని అతడాశ్చర్యపడెను. ఇందులో ముఖ్యముగా గమనింపదగినది బాబా దర్శనము కొరకుగాని, సెలవురోజు అనగా పండుగ దినము గడుపుటకు గాని, తీర్థ యాత్రకు పోవుటకు గాని అప్పు చేయరాదని బాబా యభిప్రాయము.

సాంజా

మధ్యాహ్న భోజనమునకు గూర్చునప్పుడు లక్ష్మీ చంద్‌కు ఒక భక్తుడు సాంజాను ప్రసాదముగా నిచ్చెను. అది తిని లక్ష్మీ చంద్ సంతసించెను. ఆ మరుసటి దినము కూడా దాని నాశించెను. కాని, యెవరును సాంజాను తేలేదు.

అతడు సాంజాకై కనిపెట్టుకొని యుండెను.

మూడవరోజు హారతి సమయమందు బాపు సాహెబ్ జోగ్ యేమి నైవేద్యము తీసికొని రమ్మని బాబా చెప్పెను. భక్తులు రెండు కుండల నిండ సాంజా తెచ్చిరి. లక్ష్మీ చంద్ చాల యాకలితో నుండెను. అతని వీపు నొప్పిగా నుండెను.

బాబా యిట్లనెను. "నీవు ఆకలితో నుండుట మేలయినది. కావలసినంత సాంజా తినుము. నీ వీపునొప్పికి ఏదయినా ఔషధము తీసికొనుము."

బాబా తన మనస్సును కనుగొనెనని లక్ష్మీచంద్ రెండవసారి యాశ్చర్యపడెను. బాబా యెంత సర్వజ్ఞుడు.

దోషదృష్టి

ఆ సమయముననే లక్ష్మీ చంద్ చావడి యుత్సవమును జూచెను. అప్పుడు బాబా దగ్గుచే బాధపడుచుండెను. ఎవరిదో దోషదృష్టి ప్రసరించుటచే బాబా కు బాధ కలిగినదనుకొనెను. ఆ మరుసటి యుదయము లక్ష్మీ చంద్ మసీదుకు పోగా, శ్యామా నిట్లనియే." ఎవరిదో దోషదృష్టినాపయి పడుటచే నేను బాధపడుచున్నాను."

లక్ష్మీ చంద్ మనస్సులో నేమి భావించుచుండెనో యది యంతయు బాబా వెల్లడి చేయుచుండెను.

ఈ విధముగా సర్వజ్ఞతకు, కారుణ్యమునకు కావలసినన్ని నిదర్శనములను గని లక్ష్మీ చంద్ బాబా పాదములపై బడి "మీ దర్శనము వలన నేనెంతో సంతోషించితిని. ఎల్లప్పుడు నాయందు దయాదాక్షిణ్యము జూపి నన్ను రక్షించుము. నాకీ ప్రపంచములో మీ పాదముల తప్ప యితర దైవములేదు.

నా మనస్సు ఎల్లప్పుడును మీ పాద పూజయదు, మీ భజన యందు ప్రీతి జెందునుగాక. మీ కటాక్షముచే నన్ను ప్రపంచ బాధల నుండి కాపాడుదురు గాక! నేనెల్లప్పుడు మీ నామమునే జపించుచు సంతోషముతో నుందునుగాక!" యని ప్రార్థించేను.

బాబా యాశీర్వాదమును, ఊదీ ప్రసాదములను పుచ్చుకొని లక్ష్మీ చంద్ సంతోషముతో, తృప్తితో స్నేహితునితొ కలిసి ఇంటికి తిరిగివచ్చెను. దారిలో బాబా మహిమలను కీర్తించుచుండెను. సదా బాబాకు నిజమైన భక్తుడుగా నుండెను. పరిచితులు శిరిడీకి పోవువారి ద్వారా పూల మాలలు, కర్పూరము, దక్షిణ పంపుచుండెను.

బురహన్‌పూర్ మహిళ

ఇంకొక పిచ్చుక (భక్తురాలి) వృత్తాంతము జూచెదము. బురహన్‌పూర్‌లో నొక మహిళకు సాయి స్వప్నములో కనబడి గుమ్ముము వద్దకు వచ్చి తినుటకు 'కిచిడీ' కావలెననెను. మేల్కొని చూడగా తన ద్వారము వద్ద నెవ్వరు లేకుండిరి.

చూచిన దృశ్యమునకు చాలా సంతసించి ఆమె అందరికి తెలియజేసెను. తన భర్తకు గూడా తెలిపెను. అతడు పోస్టా

ఫీసులో నుద్యోగము చేయుచుండెను. అతనిని అకోలా బదిలీ చేసిరి. భార్యా భర్తలు శిరిడీ పోవ నిశ్చయించుకొని ఒక శుభదినమందు శిరిడీ కి బయలుదేరిరి.

మార్గమధ్యమున గోమతీ తీర్థమును దర్శించి శిరిడీ చేరి, అచట రెండు మాసములుండిరి. ప్రతి రోజు మసీదుకు బో యి బాబాను దర్శించి, పూజించి మిక్కిలి సంతసించుచుండిరి. వారు బాబా కు కిచిడీ ప్రసాదము నర్పించవలెనని శిరిడీకి వచ్చిరి.

కాని యది 14 రోజుల వరకు తటస్థించలేదు. ఆమెకు కాలయాపన యిష్టములేకుండెను. 15వ రోజు ఆమె కిచిడీతొ మసీదుకు 12 గంటలకు వచ్చెను. మసీదులో నందరు భోజనమునకు కూర్చొనిరి. కనుక తెరవేసి యుండెను. యుండునప్పుడు ఎవరు లోపల ప్రవేశించుటకు సహసించరు.

బాబా యానాడు కిచిడీ కోరకు కనిపెట్టుకొని యున్నట్లు తోచెను. ఆమె కిచిడీ యచట పెట్టగనే బాబా సంతసముతొ ముద్దమీద ముద్ద మ్రింగుట ప్రారంభించెను. బాబా యాతురతను జూచి యందరు

ఆశ్చర్యపడిరి. ఈ కిచిడీ కథను విన్నవారు బాబాకు తన భక్తులపై అసాధారణ ప్రేమ యుండుననుటను వి శ్వసించిరి.

మేఘశ్యాముడు

ఇక అన్నింటికంటే పెద్దదైన మూడవ పిచ్చుక గురించి వినుడు. విరమ్‌గాం నివాసి యగు మేఘశ్యాముడు హరి వి నాయక సాఠే గారి వంట బ్రాహ్మణుడు. అతడు అమాయకుడైన, చదువురాని శివ భక్తుడు. ఎల్లప్పుడు శివ పంచాక్షరి 'నమశ్శివాయ' జపించువాడు.

అతనికి సంధ్యావందనముగాని, గాయత్రీ మంత్రముగాని తెలియకుండెను. సాఠె గారికి వీని యందు శ్రద్ధ గలిగి గాయత్రీమంత్రముతో సంధ్యావందనము నేర్పించిరి. సాయిబాబా శివుని యవతారమని సాఠే అతనికి బోధించి శిరిడీకి ప్రయాణము చేయించెను.

బ్రోచి స్టేషన్ వద్ద సాయిబాబా మహమ్మదీయుడని యెవరో చెప్పగా అతని మనస్సు కలవరబడి తనను అచటకు పంపవద్దని యజమానిని వేడుకొనెను.కాని ఆ యజమాని మేఘుడు శిరిడీ కి పోయి తీరవలెనని నిశ్చయించి అతనికి ఒక పరిచయపుటుత్తరము శిరిడీ వాసి తన మామగారగు దాదా కేల్కరుకు వ్రాసి సాయిబాబా తో పరిచయము కలుగజేయవలెనని యిచ్చెను.

శిరిడీ చేరి మసీదుకుపోగా బాబా కోపించి అతనిని లోపలకు రానియక "వెధవను తన్ని తరిమివేయుడు" అని గర్జించి మేఘునితో నిట్లనెను. "నీవు గొప్ప జాతి బ్రాహ్మణుడవు. నేనా తక్కువ జాతి మహమ్మదీయుడను. నీవి చటకు వచ్చినచో, నీ కులము పోవును, కనుక వెడలిపొమ్ము".

ఈ మాటలు విని మేఘుడు వణక నారంభించెను. అతడు తన మనస్సులోనున్న విషయములు బాబా కెట్లు తెలిసెనని యాశ్చర్యపడెను. కొన్ని దినములచ్చటనే యుండి తనకు తోచినట్లు బాబా సేవించుచుండెను. కాని యతడు సంతృప్తి జెందలేదు.

తరువాత తన యింటికి బోయేను. అక్కడనుండి త్రయంబక్ (నాసిక్ జిల్లా) పోయి యచట ఒక సంవత్సరము 6 మాసములుండెను. తిరిగి శిరిడీకి వచ్చెను. ఈ సారి దాదాకేల్కర్ కల్పించుకొనుటచే నాతడు మసీదులో ప్రవేశించుటకు, శిరిడీ నుండుటకు బాబా సమ్మతించెను.

మేఘుశ్యాముడు బాబా ఉపదేశము ద్వారా సహాయము చేయలేదు. అతని మనస్సులోనే మార్పు కలుగజేయుచు చాలా మేలుచేసెను. అప్పటి నుండి అతడు సాయిబాబా శివుని అవతారముగా భావించుచుండెను.

శివుని యర్చనకు బిల్వపత్రి కావలెను. మేఘుడు ప్రతిరోజు మైళ్ళ కొలది నడచి పత్రిని దెచ్చి బాబా ను పూజించుచుండెను. గ్రామములో నున్న దేవతలందరిని పూజించిన పిమ్మట మసీదుకు వచ్చి బాబా గద్దెకు నమస్కరించి పిదప బాబాను పూజించుచుడెను. కొంతసేపు వారి పాదము నొత్తిన పిమ్మట బాబా పాదతీర్థమును త్రాగుచుండెడివారు.

ఒకనాడు మందిరము వాకిలి మూసియుండుటచే ఖండోబాదేవుని పూజింపక మసీసుకు వచ్చెను. బాబా అతని పూజకు అంగీకరించక తిరిగి పంపివేసెను. ఖండోబా మందిరము వాకిలి తెరచియున్నదని చెప్పెను. మేఘుశ్యాముడు మందిరమునకు పోయెను. వాకిలి తెరచి యుండుటచే ఖండోబాను పూజించి తిరిగి వచ్చి బాబాను పూజించెను.

గంగా స్నానము

ఒక మకర సంక్రాంతినాడు మేఘుడు బాబా శరీరమునకు చందనము పూసి, గంగానదీ జలముతో నభిషేకము చెయదలచెను. బాబాకు అది ఇష్టము లేకుండెను. కాని యతడనేకసారులు వేడుకొనగా బాబా సమ్మతించెను.

మేఘుశ్యాముడు రానుపోను 8 క్రోసుల దూరము నడిచి గోమతీనది తీర్థము తేవలసియుండెను. అతడు తీర్థము దెచ్చి యత్నములన్నియు జేసికొని, బాబా వద్దకు 12 గంటలకు వచ్చి, స్నానమునకు సిద్ధము గా నుండుమనెను. బాబా తనకా యభిషేకము వలదనియు, ఫకీరగుటచే గంగానదీ జలముతో నెట్టి సంబంధము లేదనియు చెప్పెను.

కాని మేఘుడు వినలేదు. శివుని కభిషేకమిష్టము గనుక, తనకు శివుడైన బాబాకు అభిషేకము చేసితీరవలెనని పట్టు బట్టెను. బాబా సమ్మతించి క్రిందికి దిగి పీటపై కూర్చుండి తల ముందుకు సాచి ఇట్లనెను. " ఓ మేఘా! ఈ చిన్న యుపకారము చేసి పెట్టుము. శరీరమునకు తల ముఖ్యము. కావున తలపైనే నీళ్ళు పోయుము. శరీరమంతటిపై పోసినట్లగును."

అట్లనేయని మేఘుశ్యాముడొప్పుకొని, నీళ్ళ కుండను పైకెత్తి తలపై పోయ యత్నించెను. కాని, భక్తి పారవశ్యమున హరగంగే, హరగంగే యనుచు శరీరమంతటి పై నీళ్ళు పోసెను.

కుండ నొక ప్రక్కకు బెట్టి, బాబా వయిపు జూచెను. వాని యాశ్చర్యానందములకు మేరలేదు. బాబా తల మాత్రమే తడిసి శరీరమంతయు పొడిగా నుండెను.

త్రిశూలము, లింగము

మేఘశ్యాముడు బాబాను రెండు చోట్ల పూజించుచుండెను. మసీదులో బాబాను స్వయముగా పూజించుచుండెను. వాడాలో నానాసాహెబ్ చాందోర్కరిచ్చిన పటమును పూజించుచుండెను. ఈ ప్రకారము 12 నెలలు చేసెను.

వాని భక్తికి మెచ్చుకొనెనని తెలుపుటకు బాబా అతనికొక దృష్టాంతము చూపెను. ఒకనాడు వేకువ ఝామున వె ంఘుడు తన శయ్యాపయి పండుకొని కండ్లు మూసియున్నప్పటికి, లోపల ధ్యానము చేయుచు, బాబా రూపమును జూచెను.

అతడు మేలుకొన్నటుల తెలిసికొని, బాబా యక్షితలు చల్లి, " మేఘా, త్రిశూలమును వ్రాయుము" అని అదృశ్యుడయ్యెను. బాబా మాటలు విని, యాతురతగా కండ్లు దెరచేను. బాబాను చూడలేదు గాని, యక్షతలక్కడ పడి యుండెను.

బాబా వద్దకు పోయి, చూచిన దృశ్యమును గూర్చి చెప్పి త్రిశూలమును వ్రాయుటకాజ్ఞ నిమ్మనెను. బాబా యిట్లనెను. " నా మాటలు వినలేదా? త్రిశూలమును వ్రాయమంటిని. అది దృశ్యము కాదు. స్వయముగా వచ్చి నేనె ' చెప్పితిని. నా మాటలు పొల్లుగావు. అర్థవంతములు".

మేఘుడిట్లు పలికెను " మీరు నన్ను లేపినటిలే భావించితిని. తలుపులన్నివేసి యుండుటచే , నది దృశ్యమనుకొ ంటిని."

బాబా తిరిగి యిట్లు జవాబిచ్చెను " ప్రవేశించుటకు నాకు వాకులు యవసరములేదు. నాకు రూపము లేదు. నేనెన్ని చోట్ల నివసించుచున్నాను. ఎవరయితే ననే్న నమ్మి నా ధ్యానమునందే మునిగి యుందురో వారి పనులన్నియు సూత్రధారినయి నేనే నడిపించెదను"

మేఘుడు వాడాకు తిరిగి వచ్చి, బాబా పటము వద్ద గోడపై త్రిశూలము ఎర్రరంగుతో వ్రా సెను. ఆ మరుసటి దినము ఒక రామదాసి భక్తుడు పూనా నుంచి బాబా కు నమస్కరించి ఒక లింగమును సమర్పించెను. అప్పుడే మేఘుడు కూడ అచ్చటకు వచ్చెను.

బాబా యిట్లనెను " చూడు శంకరుడు వచ్చినాడు. జాగ్రత్తగా పూజింపుము."

మేఘుడు త్రిశూలమును వ్రాసిన వెంటనే వచ్చుట జూచి యాశ్చర్యపడెను. వాడాలో కాకాసాహెబు దీక్షిత్ పంత్ స్నానము చేసి సాయిని తలంచు చుండగా తన మనోదృష్టి యందు లింగము వచ్చుట గాంచెను. అతడాశ్చర్యపడు చుండగా మేఘశ్యాముడు వచ్చి, బాబా తనకు లింగము కానుకగా నిచ్చెనని చూపెను. దీక్షితుడు దనిని జూచి సరిగా

నది తన ధ్యానములో కనపడిన దాని వలె నున్నదని సంతసించెను.

కొద్ది రోజులలో త్రిశూలము వ్రాయుట పూర్తికాగా, బాబా మేఘశ్యాముడు పూజచేయుచున్న పెద్ద పటము వద్ద లింగమును ప్రతిష్టించెను. మేఘశ్యాముడు శివుని పూజించుట చాల ప్రీతి గనుక త్రిశూలమును వ్రాయించి , లింగమును ప్రతిష్టించుట ద్వారా బాబా వాని యందుండు నమ్మకము స్థిరపరచెను.

అనేక సంవత్సరములు బాబా సేవ చేసి యనగా పూజా, మధ్యాహ్న సాయంకాల హారతి సేవలు చేసి తుదకు 1912లో మేఘశ్యాముడు కాలము నొందెను. బాబా వాని కళేబరమును పై చేతులు చాచి " ఇతడు నా నిజమయిన భక్తు" డనెను.

బాబా తన స్వంత ఖర్చులతో బ్రాహ్మణులు చోవుభోజి ఏర్పాటు చేయుమనెను. కాకాసాహెబు దీక్షిత్ పంత్ బాబా ఆజ్ఞ నెరవేర్చెను.

ఓం నమో శ్రీ సాయి నాధాయ

శాంతి: శాంతి: శాంతి:

ఇరువది యెనిమిదవ అధ్యాయము సంపూర్ణము.

సాయిబాబా జీవిత చరిత్రము

ఇరువది తొమ్మిదవ అధ్యాయము

మద్రాసు భజన సమాజము

1916వ సంవత్సరము రామదాసి - పంథాకు చెందిన మదరాసు భజన సమాజమొక్కటి కాశీయాత్రకు బయలుదెరెను. అందులోనొక పురుషుడు అతని భార్య, అతని కుమార్తె, అతని వదినెయు నుండిరి. వారి పేర్లు తెలియవు.

మార్గ మధ్యమున వారు అహమ్మదు నగరు జిల్లా, కోపర్ గాం తాలూకాలో శిరిడీ యను గ్రామమున సాయియనునొక గొప్ప యోగీశ్వరుడున్నారనియు, వారు పరబ్రహ్మ స్వరూపులనియు, ప్రశాంతులనియు, ఉదారస్వభావులనియు, భక్తులకు ప్రతిరోజు ద్రవ్యము పంచి పెట్టెదరనియు విద్యావంతుల కళాకుశలతను బట్టి యధోచితముగా సత్కరింతురనియు వినిరి.

ప్రతిరోజూ దక్షిణ రూపముగా చాలా డబ్బులు వసూలు చేసి, దానిని భక్తకొండాజి కూతురు 3 ఏండ్ల అమానికి ఒక రూపాయి. రెండు రూపాయల నుంచి 5 రూపాయల వరకు కొందరికి, జమాలికి 6 రూపాయలను, అమాని తల్లికి 10 రూపాయలు మొదలుకొని 20 రూపాయల వరకు, కొందరు భక్తులకు 50 రూపాయల వరకు బాబా ఇచ్చుచుండెను.

ఇదంతయు విని సమాజము శిరిడీకి వచ్చి, యచట ఆగిరి. సమాజము మంచి భజన చేసెను. మంచి పాటలు పాడిరి. కాని లోలోన ద్రవ్యము నాశించుచుండిరి. వారిలో ముగ్గురు పేరాశ గలవారు. యజమానురాలు మాత్రమట్టి స్వభావము గలది కాదు. ఆమె బాబా యందు ప్రేమ గౌరవములు కలది.

ఒకనాడు మధ్యాహ్న హారతి జరుగుచుండగా, బాబా యామె భక్తి విశ్వాసములకు ప్రీతి జెంది యామె యిష్ట దైవము యొక్క దృశ్యము ప్రసాదించెను. ఆమెకు బాబా శ్రీరాముని వలె గాన్పించెను. కాని ఇతరులకు మామూలు సాయినాధుని వలె గాన్పించెను.

తన యిష్ట దైవమును జూచి యామె మనస్సు కరిగెను. ఆమె కండ్ల నుండి యానందభాష్పములు కారుచుండగా ఆనందముతో చేతులు తట్టెను. ఆమె యానందవైఖరికి తక్కినవారాశ్చర్య పడిరి. కారణమేమో తెలిసికొనలేకుండిరి. జరిగినదంతయు అమె సాయంకాలము తన భర్త తో చెప్పెను.

ఆమె సాయిబాబా లో శ్రీ రాముని జూచితిననెను. ఆమె అమాయక భక్తురాలగుటచే, శ్రీ కృష్ణుడు రాముని జూచుట, అమె పడిన భ్రమయని భర్త యనుకొనెను. అది యంతయు వట్టి చాదస్తమని యసంభవమనెను. ఆమె యా యాక్షేపణకు కోపగించలేదు. ఆమెకు శ్రీరామదర్శనము అప్పుడప్పుడు తన మనస్సు ప్రశాంతముగా నుండునప్పుడు, దురాశలు లేనప్పుడును లభించుచునే యుండును.

ఆశ్చర్యకరమైన దర్శనము

ఈ ప్రకారముగా జరుగుచుండగా ఒక నాటి రాత్రి భర్తకొక యద్భుత మైన దృశ్యము ఈ ప్రకారముగా కనబడెను. అతడొక పెద్ద పట్టణములో నుండెను. అక్కడి పోలీసులు తనను బంధించిరి. తాడుతో చేతులు కట్టి, యొక పంజరమున బంధించిరి. పోలీసు వారు తాడు ముడి మరింత బిగించుచుండగా సాయిబాబా పంజరము దగ్గరనె నిలిచి యుండుట జూచి, విచారముగా నతడినిట్లనెను. 'నీ కీర్తి విని, నీ పాదముల వద్దకు వచ్చితిని, నీవు స్వయముగా నిచట నిలిచియుండగా ఈ యాపద నాపయి బడనేల?"

బాబా యిట్లనెను " నీవు చేసిన కర్మ ఫలితమును నీవే యనుభవింపవలెను."

అతడిట్లనెను " ఈ జన్మలో నాకట్టి యాపద వచ్చుటకు నేనేమీ పాపము చేయలేదు."

బాబా యిటులనెను: " ఈ జన్మలో కాకున్న గత జన్మలో నేమయిన పాపము చేసి యుండవచ్చును" అతడిట్లనెను " గత జన్మ లో యేమయిన పాపము చేసి యున్నచో, నీ సముఖమయిన దాని నేల నిప్పు ముందర యెండు గడ్డివలె దహనము చేయరాదు?"

బాబా : " నీ కట్టి విశ్వాసము గలదా?" యని యడుగ, అతడు 'కలదు' అనెను.

బాబా యప్పుడు కండ్లు మూయమనెను. అతడు కండ్లు మూసి తెరచునంతలో ఏదో క్రింద పడిన చప్పుడయ్యెను. పోలీసువాడు రక్తము కారుచు పడిపోయి యుండిరి. తాను బంధ విముక్తుడై యుండెను. అతడుమిక్కిలి భయపడి బాబా వైపు జూచెను .

బాబా యిట్లనెను. "ఇప్పుడు నీవు బాగుగ పట్టు బడితివి. ఆఫీసర్లు నిన్ను బంధించెదరు."

అప్పుడతడు ఇటుల విన్నవించెను " నీవు తప్ప రక్షించువారెవరు లేరు. నన్ను ఎటులయిన కాపాడుము." అప్పుడు బాబా వాని కండ్లు మూయమనెను.

వాడట్లు చేసి, తిరిగి తెరచునంతలో వాడు పంజరము నుండి విడుదలయినట్లు బాబా ప్రక్కనున్నట్లు గాన్పించెను. అతడు బాబా పాదములపై బడెను.

బాబా యిట్లనెను "ఈ నమస్కారము ఇంతకు ముందటి నమస్కారములకేమైన భేదము కలదా? బాగా యాలోచించి చెప్పుము".

అతడిట్లనెను " కావలసినంత భేదము కలదు. ముందటి నమస్కారములు నీ వద్ద పైకము తీసుకొనుటకు చేసినవి. ఈ నమస్కారములు నిన్ను దేవునిగా భావించి చేసినది. మరియును, నేను కోపముతో నీవు మహమ్మదీయుడవై హిందువులను పాడు చేయుచుంటివని యనుకొనెడివాడను"

బాబా "నీ మనస్సులో మహమ్మదీయ దేవతలను నమ్మవా? " యని ప్రశ్నింప అతడు నమ్మననెను. అప్పుడు

బాబా " నీ యింటిలో మహమ్మదీయ దేవతయగు కాడ్బీబి లేదా? పెండ్లియు మొదలగు శుభకార్యములప్పుడామెను మీరు శాంతింపజేయుటలేదా?" యనెను.

అతడు దీనికంతటికి యొప్పుకొనెను.

అప్పుడు బాబా యిటులనెను " నీకింక ఏమి కావలెను? అతడు తన గురువగు రామదాసును దర్శింప కోరిక గలదనెను.

వెనుకకు తిరిగగనే యతనికి ఆశ్చర్యము కలుగునట్లు రామదాసు తన ముందరనుండెను. వారి పాదములపై బడగనే, రామదాసు అదృశ్యమయ్యెను.

జిజ్ఞాస గలవాడై యతడు బాబా తో యిటులనెను " మీరు వృద్ధులుగా గనబడుచున్నారు. మీ వయస్సు

మీకు తెలియునా?"

బాబా " నేను ముసలివాడగుచున్నావా? నాతో పరుగెత్తి చూడు" ఇట్లనుచు బాబా పరుగిడ మొదలిడెను. అతడు కూడా వెంబడించెను. ఆ ధూళిలో బాబా అదృశ్యుడయ్యెను. అతడు నిద్ర నుండి మేల్కొనెను.

మేలుకొనిన వెంటనే స్వప్న దర్శనము గూర్చి తీవ్రముగా నాలోచించ మొదలిడెను. వారి మనోవైఖరి మారి, బాబా గొప్పదనమును గ్రహించెను.

అటు పిమ్మట వారి సంశయ వైఖరి, పేరాశ పూర్తిగా తొలగెను. బాబా పాదములపపై అసలయిన భక్తి మనమున నుద్భవించెను. దృశ్యమొక స్వప్నమేకాని, యందు గల ప్రశ్నోత్తరములు చాలాముఖ్యమైనవి, రుచికరమైనవి.

ఆ మరుసటి యుదయ మందరు మసీదులో హారతి కొరకు గుమిగూడి యుండగా అతనికి బాబా రెండు రూపాయల విలువగల మిఠాయిని, రెండు రూపాయల నగదునిచ్చి ఆశీర్వదించెను. అతని మరికొన్ని రోజులుండు మనెను.

అతనిని బాబా ఆశీర్వదించి యిట్లనెను " అల్లా నీకు కావలసినంత డబ్బునిచ్చును. నీకు మేలు చేయును. " అతని కచ్చట యెక్కువ ధనము దొరుకలేదు. కాని అన్నింటి కంటే మేలైన వస్తువు దొరికెను. అదియే బాబా ఆశీర్వాదము.

తరువాత ఆ భజన సమాజమునకెంతో ధనము లభించెను. వారి యాత్ర కూడా జయప్రదముగా సాగెను. వారికెట్టి కష్టములు ప్రయాణ మధ్యమున కలుగలేదు. అందరు క్షేమముగా ఇల్లు చేరిరి. వారు బాబా పలుకులు, ఆశీర్వాదములు వారి కటాక్షముచే కలిగిన ఆనందము గూర్చి మనమున చింతించుచుండిరి.

తన భక్తులను వృద్ధి చేయుటకు, వారి మనస్సులను మార్చుటకు బాబా యవలంబించిన మార్గములలో నొకటి చూపుటకు కథ యుదాహరణము. ఇప్పటికీ నిట్టి మార్గములను బాబా అవలంబించుచున్నారు.

తెండూల్కర్ కుటుంబము

బాంద్రాలో తెండూల్కర్ కుటుంబముండెను. ఆ కుటుంబము వారందరు బాబా యందు భక్తి కలిగియుండిరి. సావిత్రీబాయి తెండూల్కర్, 'శ్రీ సాయినాథ భజనమాల' యను మరాఠీ గ్రంథమును 800 అభంగములు, సదయేలతొ ప్రచురించెను.

దానిలో సాయిలీలలన్నియు వర్ణింపబడెను. బాబా యందు శ్రద్ధాసక్తులు గలవారు దానిని తప్పక చదువవలెను. వారి కుమారుడు బాబా తెండూల్కర్ వైద్య పరీక్షకు కూర్చొనవలెనన్ని రాత్రంబవళ్ళు కష్టపడి చదువుచుండును.

కొందరు జ్యోతిష్కుల సలహా తీసికొనెను. వారు అతని జాతకమును జూచి ఈ సంవత్సరము గ్రహములు అనుకూలముగా లేవని చెప్పిరి. కనుక యా మరుసటి సంవత్సరమునకు పరీక్షకు కూర్చొనవలెననియు అట్లు చేసిన తప్పక ఉత్తీర్ణుడగునని చెప్పిరి.

ఇది విని అతని మనస్సుకు విచారము అశాంతి కలిగెను. కొన్ని దినముల తరువాత అతని తల్లి శిరిడీ కి పోయి బాబాను దర్శించెను. ఆమె బాబాకు అనేక విషయములతో పాటు తన కొడుకు విచారగ్రస్తుడైన సంగతి కూడా చెప్పెను.

ఇది విని బాబా యామెతో నిట్లనియెను "నా యందు నమ్మకముంచి జాతకములు, వాని ఫలితములు సాముద్రిక శాస్త్రజ్ఞుల పలుకులొక పక్క ద్రోసి, తన పాఠములు చదువుకొనుమని చెప్పుము. శాంత

మనస్సుతో పరీక్షకు వెళ్ళుమనుము. అతడు ఈ సంవత్సరము తప్పక ఉత్తీర్ణుడగును. నా యందె నమ్మకముంచుమనుము. నిరుత్సాహము చెందవద్దనుము."

తల్లి యింటికి వచ్చి బాబా సందేశమును కొడుకుకు వినిపించెను. అతడు శ్రద్ధ గా చదివెను. పరీక్షకు కూర్చొనెను. వ్రాత పరీక్షలో బాగుగ వ్రాసెను గాని, సంశయములో మునిగి ఉత్తీర్ణుడగుటకు కావలసిన మార్కులు రావనుకొనెను.

కావున నోటి పరీక్షకు కూర్చొననిష్టపడలేదు. కాని పరీక్షకులు అతని వెంట పడిరి. వ్రాత పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడాయెననియు, నోటి పరీక్షకు రావలెననియు పరీక్షాధికారి కబురు పెట్టెను. ఇట్లు ధైర్య వచనము విని యాతడు పరీక్షకు కూర్చొని రెండింటిలో ఉత్తీర్ణుడాయెను. గ్రహములు వ్యతిరేకముగానున్నను, బాబా కటాక్షముచే ఆ సంవత్సరము పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడయ్యెను.

సంశయములు, కష్టములు మన భక్తిని స్థిరపరచుటకు మనలను చుట్టు ముట్టును; మనల పరీక్షించును. పూర్తి విశ్వాసముతో బాబాను కొలుచుచు మన కృషి సాగించినచో, మన ప్రయత్నము లన్నియు తుదకు విజయవంతమగును.

ఈ విద్యార్థి తండ్రి రఘునాథరావు బొంబాయిలో నొక విదేశీ కంపెనీలో కొలువుండెను. వృద్ధులగుటచే సరిగా పనిచె

యలేక సెలవు పెట్టి విశ్రాంతి పొందుచుండెను. సెలవు కాలములో అతని స్థితి మెరుగు పడలేదు. కావున సెలవు పొడిగించవలెనను కొనెను. లేదా ఉద్యోగమునుండి విరమించుకొనుట నిశ్చయమని తోచెను.

కంపెనీ మేనేజర్ అతనికి ఫించను యిచ్చి ఉద్యోగ విరమణమును చేయించవలెనని నిశ్చయించుకొనెను. మిక్కిలి నమ్మకముతో చాలా కాలము తమ వద్ద ఉద్యోగము చేసినవాడు కనుక ఎంత ఫించను అందులో సగము 75 రూ.లు. కుటుంబము ఖర్చులకు సరిపోదు. కాబట్టి ఈ విషయమై వారందరు ఆతురతతో నుండిరి.

తుది నిర్ణయమునకు 15రోజులముందు తెండూల్కర్ భార్యకు స్వప్నములో గనిపించి , " 100 రూపాయలు ఫించను ఇచ్చిన బాగుండుననుకొందురు. అది నీకు సంతృప్తి కరమా?" యనెను.

ఆమె యిట్లు జవాబిచ్చెను. " బాబా నన్నేల యడిగెదవు? మేము నిన్నే విశ్వసించి యున్నాము".

బాబా 100 రూపాయలు అనినను, అతనికి 10 రూపాయలు అధికముగా అనగా 110 రూపాయలు ఫించెను లభించెను. తన భక్తులపై బాబా యిట్టి విచిత్రమైన ప్రేమానురాగములు ప్రదర్శించువారు.

కాప్టెన్ హాబే

కాప్టెన్ హాబే బికనీరులో నుండువారు. అతడు బాబాకు కూడా భక్తుడు. ఒకనాడు యతని స్వప్నములో గనిపించి 'నన్ను మరచితివా?' యనెను. హాబే వెంటనే సాయి పాదములు పట్టుకొని " బిడ్డ తల్లిని మరచినచో, అదెట్లు బ్రతుకును?" అనుచు తోట లోనికి బోయి తాజా చిక్కుడు కాయలు తెచ్చి స్వయం పాకమును, దక్షిణను బాబా కర్పింపనుండగా, నతడు మేల్కొనెను.

ఇది యంతయు స్వప్నమనుకొనెను. ఈ వస్తువులన్నింటిని శిరిడీ సాయిబాబా వద్దకు పంప నిశ్చయించుకొనెను. కొన్ని దినముల తరువాత గ్వాలియర్ వెళ్ళెను. అక్కడ్నుండి 12 రూపాయలు మనియార్డర్ ద్వారా తన స్నేహితునకు బంపి అందులో రెండు రూపాయలతో స్వయం పాకము వస్తువులు చిక్కుడుకాయలు కొని, 10 రూపాయలు దక్షిణ సమర్పించవలెనని వ్రాసెను.

ఆ స్నేహితుడు శిరిడీ పోయి కావలసిన సామానులు కొనెను. కాని, చిక్కుడుకాయలు దొరకలేదు. కొంచెం సేపటికి యొక స్త్రీ తలపై చిక్కుడు కాయల గంపను పెట్టుకొని వచ్చెను. చిక్కుడుకాయలు కొని స్వయంపాకము సిద్ధముచేసి కాప్టెన్ హాబే పక్షమున దానిని బాబా కు అర్పించిరి.

నిమోంకర్ మరుసటి దినము అన్నము కూర చేసి బాబా కర్పించెను. బాబా భోజనము చేయునప్పుడు అన్నము ఇతర పదార్థములను మాని చిక్కుడు కాయ కూర తినెను.ఈ సంగతి స్నేహితుని ద్వారా తెలిసికొన్న హాబే సంతోషమునకు కంతులేకుండెను.

పవిత్రము చేసిన రూపాయ

ఇంకొకసారి హాటేకు తన ఇంటిలో బాబా తాకి పవిత్రమొనర్చిన రూపాయినుంచవలెనని కోరిక కలిగెను. శిరిడీకి పోవు స్నేహితుడొకడు తటస్థ పడగా వాని ద్వారా హాటే రూపాయి పంపెను. ఆ స్నేహితుడు శిరిడీ చేరెను. బాబాకు నమస్కరించిన పిదప తన గురువు దక్షిణ యొసంగెను.

బాబా దానిని జేబులో వేసికొనెను.

తరువాట హాటే యిచ్చిన రూపాయిని యివ్వగా బాబా దాని వైపు చూచి తన కుడిచేతి బొటవ్రేలుతో పైకెగురవేసి యాడి ఆ స్నేహితునితోనిట్లనెను."దీని దాని యజమానికి ఊదీ ప్రసాదమంత కూడా ఇచ్చివేయుము. నాకేమి యక్కరలేదని చెప్పుము. శాంతముగా సంతోషముగా నుండుమనుము."

ఆ స్నేహితుడు గ్వాలియర్ తిరిగి వచ్చెను. హాటేకు బాబా పవిత్రము చేసిన రూపాయి యిచ్చి జరిగినదంతయు చెప్పెను. ఈ సారి హాటే మిక్కిలి సంతుష్టి చెందెను. బాబా సద్బుద్ధి కలుగజేయునని గ్రహించెను. మన:పూర్వకముగా కోరుటచే బాబా తన కోరికను యధా ప్రకారము నెరవేర్చెనని సంతసించెను.

4. వామన నార్వేకర్

చదువరులింకొక కథను వినెదరుగాక. వామన నార్వేకర్ అనునతడు బాబాను మిక్కిలి ప్రేమించువాడు.

ఒకనాడతడు ఒక రూపాయి తెచ్చెను. దానికి నొక పక్క సీతారామ కళ్యాణులును, ఇంకొక ప్రక్క భక్తాంజనేయుడు గలరు.

అతడు దానిని బాబా కిచ్చెను. బాబా దానిని తాకి పవిత్రమొనర్చి ఊదీ ప్రసాదములతో తన కివ్వవలెనని అతని కొరిక. కాని బాబా దానిని వెంటనే జేబులో వేసికొనెను. శ్యామా, నార్వేకర్ ఉద్దేశమును తెలుపుచు, దానిని తిరిగి ఇచ్చి వేయుమని బాబా ను వేడెను.

వామనరావు ఎదుట బాబా యిట్లనెను. " దీనినేల అతనికివ్వవలెను? దీనిని మనమే యుంచుకొందుము" అతడు *25* రూపాయలు వసూలు చేసి, బాబా ముందర పెట్టెను.

బాబా యిట్లనెను " ఆ నాణెము విలువ *25* రూపాయలకెంతో హెచ్చైనది. శ్యామా ! యీ రూపాయిని దీసికొనుము. మన కోశములో దీనినుంచుము. దీనిని నీ మందిరములో బెట్టి పూజించుము."

బాబా యెందులకీ మార్గము నవలంబించిరో యడుగుటకెవరికిని ధైర్యము చాలకుండెను. ఎవరికేది క్షేమమో వారికె తెలియును.

ఓం నమో శ్రీ సాయి నాధాయ

శాంతి: శాంతి: శాంతి:

ఇరువది తొమ్మిదో అధ్యాయము సంపూర్ణము

సాయిబాబా జీవిత చరిత్రము

ముప్పదియవ అధ్యాయము

దయామయుడు, భక్తవతసలుడునగు శ్రీ కృష్ణుడు సాయికి నమస్కారము. వారు దర్శనమాత్రముననె భవసాగరమును తరింపజేసి మన ఆపదలను బాపెదరు. వారు నిర్గుణ స్వరూపులైనను, భక్తులు కోరుటచే సగుణ స్వరూపము వహించిరి. భక్తుల కాత్మసాక్షాత్కారము కలిగించుటచే యోగుల కర్తవ్యము.

అది యోగేశ్వరుడైన సాయినాథునికి ముఖ్యమైనది. తప్పనిసరియైనది. వారి పాదముల నాశ్రయించిన వారి పాపములెల్ల నశించును. అట్టివారి ప్రగతి నిశ్చయము. వారి పాదములు వేద శాస్త్రములు పారాయణం చేసి, గాయత్రీ మంత్రమును జపించెదరు. దుర్బలము, పుణ్యహీనులు మగుటచే భక్తి యనగా నేమో మనకు దెలియదు.

మనకింత మాత్రము తెలియును. ఇతరులు మనలను విడిచి పెట్టునప్పటికి సాయి మాత్రము తెలియును. ఇతరులు మనలను విడిచి పెట్టినప్పటికి సాయి మాత్రము తెలియును. ఇతరులు మనలను విడిచి పెట్టునప్పటికి సాయి మంత్రము మనలను విడువడు. వారి కృపకు పాత్రులైనవారు కావలసినంత శక్తి, జ్ఞానము నిత్యా నిత్య వివేకములను పొందెదరు.

భక్తుల కోరికలను పుర్తిగా గ్రహించి సాయి వానిని నెరవేర్చును. అందుచేత ఎవరికి కావలసినవి వారు పొంది, కృతజ్ఞలతో నుండెదరు. కాని మేము వారికి సాష్టాంగ నమస్కారములు చేసి వేడుకొనెదము. మా తప్పులన్నియు క్షవించి సాయి మా యారాటములన్నియు బాపుగాక. కష్టములపాలై సాయి నీ విధముగా ప్రార్ధించువారి మనస్సు శాంతించి బాబా కటాక్షముచే వారు సంతుష్టి నందెదరు.

దయాసముద్రడగు సాయి కటాక్షించుటచే హేమాండ్ పంత్ ఈ గ్రంథమును వ్రాయగలిగెనని చెప్పుకొనెను. లెకున్నచో తనకు గల యోగ్యత? ఎవరింత కఠినమైన పనికి పూనుకొనగలరనెను. శ్రీ సాయి ఈ భారమంతయు వహించుటచే హేమాండ్ పంత్‌కు కష్టముగాని, శ్రమ గాని కానరాకుండెను.

తన వాక్కును, కలమును గూడ ప్రేరేపించుటకు శక్తివంతమగు జ్ఞానమనే వెలుతురుండగా తనకు సంశయముగాని, ఆరాటముగాని పొందనేల?

అతడు వ్రాసిన యీ పుస్తక రూపము శ్రీ సాయి అతని సేవను గైకొనెను. ఇది యతని గత జన్మల పుణ్యముచె ప్రాప్తించెను. కావున నాతడదృష్టవంతుడనియు పుణ్యాత్ముడనియు అనుకొనెను.

ఈ క్రింది కథ సాధారణ కథ కాదు. స్వచ్ఛమైన యమృతము. దీనినెవరు త్రాగెదరో, వారు సాయి మహిమను సర్వాంతర్యామిత్వమును తెలిసికొందురు. వాదించువారు, విమర్శించువారు ఈ కథలను చదువనక్కరలేదు. దీనికి కావలసినది అంతులేని ప్రేమ, భక్తి. వివాదము కాదు, జ్ఞానులు భక్తి విశ్వాసములు గలవారు లేదా యోగుల సేవకుల మనుకొనువారు.

ఈ కథల నిష్టపడి మెచ్చుకొనెదరు. తదితరులు కాకమ్మ కథలను కొందురు. అదృష్టవంతులయిన సాయి భక్తులు సాయి లీలలను కల్పతరువుగా భావించెదరు. ఈ సాయి లీలామృతము త్రాగినచో అజ్ఞానులకు జన్మ

రాహిత్యము కలుగును, గృహస్తులకు సంతృప్తి కలుగును. ముముక్షువులకిది సాధనగా నుపకరించును. ఇక ఈ అధ్యాయములలోని కథలను ప్రారంభించెదము.

కాకాజీ వైద్య

నాసిక్ జిల్లా వాణిలో కాకాజీ వైద్య యనువాడుండెను. అతడిచటి సప్తశృంగి దేవతకు పూజారి. అతడనేక కష్టముల పాలై మనశ్శాంతిని పోగొట్టుకొని, చంచల మనస్కుడాయెను. అట్టి పరిస్థితులలో ఒకనాటి సాయంకాలము దె వతాలయమునకు పోయి తనను ఆందోళన నుండి కాపాడుమని హృదయపూర్వకముగా వేడుకొనెను.

అతని భక్తికి దేవత సంతసించి యానాటి రాత్రి యాతనికి స్వప్నమున గాన్పించి "బాబా వద్దకు పొమ్ము, నీ మనస్సు శాంతి వహించు" ననెను.

ఈ బాబా ఎవరో దేవో నని తెలిసికొనుటకు కాకాజీ యత్నించెను. కాని ఇంతలో అతనికి మెలకువ కలిగెను. ఈ బాబా ఎవరై యుండవచ్చునని అతడు యోచించెను. కొంతసేపు ఆలోచించిన పిమ్మట యీ బాబా త్రయంబకేశ్వరుడు (శివుడు) కావచ్చునని అతడు పుణ్యస్థలమగు త్రయంబకము (నాసిక్ జిల్లా) వెళ్ళెను. అచట పది రోజులుండెను.

అక్కడున్నంత కాలము వేకువ జామున స్నానము చేసి, రుద్రమును జపించుచు, అభిషేకము తదితర పూజలను గావించెను. అయినప్పటికీ మునుపటి వలెనే అశాంత మనస్కుడుగా నుండెను.

పిమ్మట స్వగ్రామమునకు తిరిగి వచ్చిదేవతను తిరిగి వేడుకొనెను.

ఆ రాత్రి ఆమె స్వప్నములో గనిపించి యిట్లనెను "అనవసరముగా త్రయంబకేశ్వర మెందుకు వెళ్ళినావు? బాబా యనగా శిరిడీ సాయి బాబా యని నా అభిప్రాయము".

శిరిడీ పోవుటెట్లు? ఎప్పుడు పోవలెను? బాబాను చూచుటెట్లు? అని కాకాజీ మనోవ్యాకులత పొందుచుండెను. ఎవరయిన యోగీశ్వరుని చూడవలెననుకొన్నచో, ఆ యోగియే గాక దైవము కూడా అతని కోరికను నెరవేర్చుటకు సహాయపడును.

యదార్థముగా యోగియు భగవంతుడునొకరే. వారిలో నేమియు బేధములేదు. ఎవరైన తానై పోయి యోగిని దర్శించుటనన్నది. యుత్త బూటకము. యోగి సంకల్పించనిదే వారిని జూడగలుగు వారెవరు? అతని యాజ్ఞ లేక చెట్టు ఆకు గూడా కదలదు.

యోగి దర్శనమునకై భక్తుడు ఎంత వేదన పడునో, ఎంత భక్తి విశ్వాసములు జూపునో, అంత త్వరగాను, బలవంతముగాను, అతని కోరిక నెరవేరును. దర్శనమునకై ఆహ్వానించువాడే వచ్చువానికి స్వాగత

సన్నాహాములొనర్చును. కాకాజీ విషయములో అట్లే జరిగెను.

శ్యామా మ్రొక్కు

కాకాజీ శిరిడీకి పోవుటకాలోచించుచుండగా, ఒక అతిథి అతనిని శిరిడీకి తీసికొనిపోవుటకాతని యింటికి వచ్చెను. అతడింకెవరో కాదు, బాబాకు ముఖ్య భక్తుడయిన శ్యామాయే. శ్యామా ఆ సమయమున వాణికి ఎట్లు వచ్చెనొ చూతము.

శ్యామా బాల్యములో జబ్బు పడినప్పుడు అతని తల్లి తమ గృహదేవతయగు వాణీలోని సప్తశృంగికి జబ్బు నయము కాగానే నీ దర్శనమునకు వచ్చి, బిడ్డను నీ పాదములపై బెట్టెదని మ్రొక్కుకొనెను. కొన్ని

సంవత్సరముల పిమ్మట, ఆ తల్లి కుచములపై తామరలేచి ఆమె మిక్కిలి బాధపడెను.

తనకు నయమైనచో రెండు వెండి కుచములు సమర్పించెదనని అప్పుడింకొక మ్రొక్కు మ్రొక్కెను. కాని . ఈ రెండు మ్రొక్కులు కూడా ఆమె చెల్లించలేదు. ఆమె చనిపోవునప్పుడు ఈ సంగతి శ్యామాకు చెప్పి, రెండు మ్రొక్కులు చెల్లించు భారము నాతనిపై వైచి ఆమె మృతి చెందెను.

శ్యామా కొన్నాళ్ళకు ఆ మ్రొక్కులను పూర్తిగా మరచెను. ఇట్లు 30 సంవత్సరములు గడచెను. అప్పట్లో శిరిడీకి ఒక ఏ ఎరు పొందిన జ్యోతిష్కుడు వచ్చి నెల దినములచట మకాము చేసెను. అతడు శ్రీ మాన్ బుట్టీ మొదలగు వారికి చెప్పిన భవిష్యత్తు సంతృప్తికరముగా నుండెను. శ్యామా తమ్ముడు బాపాజి జ్యోతిష పండితుని సంప్రదించగా అతడు తల్లి మ్రొక్కులు చెల్లించక పోవుటకు వారి కష్టములు సప్తశృంగి దేవత కలుగజేయుచున్నదనెను.

బాపాజీ యీ సంగతి శ్యామాకు తెలియపరచెను. అప్పుడు శ్యామాకు సర్వము జ్ఞప్తికి వచ్చెను. ఇంకను ఆలస్యము చేసినచో హానికరమని యెంచి శ్యామా ఒక కంసాలిని బిలిచి, రెండువెండి కుచములను చేయించెను. మసీదుకు బొయి బాబా పాదములపై బడి, రెండు కుచముల నచట బెట్టి, తన మ్రొక్కులను చెల్లజేయుమని, బాబాయే తన సప్తశృంగి దేవతకు మ్రొక్కును చెల్లింపుమని బాబా నిర్బంధించెను.

బాబా ఊదీని ఆశీర్వాదమును పొంది, శ్యామా వాణీ పట్టణమునకు బయలుదేరెను. పూజారి ఇల్లు వెదుకుచు తుదకు కాకాజీ యిల్లు చేరెను.

అప్పుడు కాకాజీ శిరిడీకి పోవలెనని గొప్ప కుతూహలముతో నుండెను. అట్టి సమయములో శ్యామా వారింటికి వెళ్ళెను. ఇది ఎంత ఆశ్చర్యకరమైన కలయికయో చూడుడు!

"మీరెవ్వరు? ఎచ్చటి నుండి వచ్చినా"రని కాకాజీ యడిగెను.

"నాది శిరిడీ. నేను సప్తశృంగి మ్రొక్కు చెల్లించుటకిక్కడకు వచ్చినా" నని శ్యామాయనెను. శిరిడీ నుండి వచ్చెనని తెలియగానే శ్యామాను కాకాజీ కౌగిలించుకొనెను, ప్రేమచే మైమరచెను.

వారు సాయిలీలల గూర్చి ముచ్చటించుకొనిరి. శ్యామా మ్రొక్కులన్నియు చెల్లించిన పిమ్మట వారిద్దరు శిరిడీకి బయలుదేరిరి.

శిరిడీ చేరగనే, కాకాజీ మసీదుకు బోయి బాబాను జూచి, వారి పాదములపై బడెను. అతని కండ్లు కన్నీటితో నిండెను. అతని మనస్సు శాంతించెను. సప్తశృంగి దేవత స్వప్నములో తెలియపరచిన రీతిగా బాబాను చూడగనే అతని మనస్సులోని చంచలత్వమంతయు పోయి ప్రశాంతి వహించెను.

కాకాజీ తన మనస్సులో నిట్లనుకొనెను. ' ఏమీ ఈ యద్భుత శక్తి, బాబా యేమియు పలుకలేదు. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు కూడా జరుగలేదు. ఆశీర్వచనములనైన పలుకలేదు. కేవలము వారి దర్శనమే సంతోషమునకు కారణమయ్యెను. వారి దర్శనమాత్రముననే నా మనశ్చాంచల్యము పోయినది. అంతరంగమున ఆనందముద్భవి ంచినది. ఇదియే దర్శనభాగ్యము.'

అతడు తన దృష్టి సాయినాథుని పాదములపై నిగిడించెను. అతని నోట మాట రాకుండెను. బాబా లీలలు విని, యతని సంతోషమున కంతులేకుండెను. బాబాను సర్వస్వ శరణాగతి వేడెను. తన వేదనను, బాధలను మరచెను. స్వచ్ఛమైన యానందమును పొందెను.

అక్కడ 12 రోజులు సుఖముగా నుండి తుదకు బాబా సెలవు తీసికొని వారి ఊదీ ప్రసాదమును, ఆశీర్వచనమును పొంది ఇల్లు చేరెను.

రహాతా కుశాల్ చంద్

తెల్లవారు జామున వచ్చిన స్వప్నము నిజమగునని యందురు. ఇది సత్యమే కావచ్చు. కాని బాబా స్వప్నములకు కావల నియమము లేదు.

ఒక ఉదాహరణము: ఒక నాడు సాయంకాలము బాబా కాకాసాహెబు దీక్షిత్ పంత్ ను రహాతాకు పోయి, చాలా రో జుల నుండి చూడకుండుటచే, కుశాల్ చంద్‌ను తీసికొని రమ్మనెను. ఒక టాంగాను దీసికొని కాకా రహాతా వెళ్ళెను.

కుశాల చంద్‌ను కలసుకొని బాబా చెప్పిన వార్తనంద జేసెను. దీనిని విని కుశాల్ చంద్ యాశ్చర్యపడెను. మధ్యాహ్న భోజనంతరము నిద్ర పోవుచుండగా తనకు స్వప్నములో బాబా కనబడి వెంటనే శిరిడీ కి రమ్మనినందున నతడు శిరిడీకి పోవుటకు ఆతురతతో నున్నానని చెప్పెను.

తన గుఱ్ఱము అచ్చట లేకుండుటచే, తన కుమారుని బాబా కు ఈ సంగతి తెలుపుటకై పంపెను. కుమారుడు ఊరు బయటకు పోవుసరికి దీక్షిత్ టాంగాను తీసికొని వచ్చెను. కుశాల్ చంద్ ను తీసికొని రావలసిందిగా బాబా దీక్షిత్ కు చెప్పుటచే, నిద్దరు టాంగాలో కూర్చుండి శిరిడీ కి చేరిరి.

కుశాల్ చంద్ బాబాను దర్శించెను. అందరు సంతసించిరి. బాబా ఈ లీలను జూచి, కుశాల్ చంద్ మనస్సు కరిగెను.

పంజాబి రామలాల్ (బొంబాయి)

ఒకనాడు బొంబాయిలో నుండి పంజాబీ బ్రహ్మణుడు రామలాల్ యనువాడు స్వప్నమును గాంచెను. స్వప్నములో బాబా కనబడి శిరిడీ కి రమ్మనెను. వానికి మహంతు వలె గనిపించెను కాని అతనికి వారెచట గలరో తెలియకుండెను.

పోయి వారిని చూడవలెనని మనమున నిశ్చయించెను. కాని చిరునామా తెలియకుండుటచే చేయుట కేమియు తోచకుండెను. ఎవరినైన మనము పిలిచినచో వచ్చువారి కొరకు కావలసినవన్నియు మనము సమకూర్చెదము. ఈ విషయములో కూడ అట్లనే జరిగెను.

అతడు ఆనాడు సాయంకాలము వీధిలో పోవుచుండగా ఒక దుకాణములో బాబా ఫోటోను జూచెను. స్వప్నములో జూచిన మహంతు ముఖ లక్షణములీ పటములో నున్న వానితో సరిపోయెను. కనుగొనగా యా పటము సాయిబాబా దని తెలిసెను. అతడు వెంటనే శిరిడీకి పోయి యంతకాలము వరకుండెను.

ఈ విధముగా బాబా తన భక్తుడు దర్శనమిచ్చుటకై శిరిడీ కి తీసికొని వచ్చుచుండెను. వారి యిహపరముల కోరికల నెరవేర్చుచుండెను.

ఓం నమో శ్రీ సాయి నాధాయ

శాంతి: శాంతి: శాంతి:

ముప్పదియవ అధ్యాయము సంపూర్ణము